

URANTIA ASSOCIATION INTERNATIONAL
JOURNAL

Pääkirjoitus Suzanne Kelly, päätoimittaja	1
Kuilun silloittamista omalla tasollamme Gaétan Charland, Kanada	2
Jeesuksen varhaisvuodet ja hoiva Rick Lyon, Yhdysvallat	4
Totuus ja Jumala Richard E. Warren, Yhdysvallat	12
Miten Jumala puhuu Seppo Kanerva, Suomi	15

UAI JOURNAL

Journalin toimituskunta

Toimittaja Suzanne Kelly
skelly@wtmi.net
Apulaistoimittaja **Alice Arkens**
alicearkens@yahoo.com
Käännöskoordinaattori Suzanne Kelly
skelly@wtmi.net

Käännösvastaava (ranska) **Jean Royer, Alain Cyr, Jean Annet**
Käännösvastaava (espanja) **Olga López**
Käännösvastaava (suomi) **Seppo Kanerva**
Taitto **Verner Verass**
Komitean puheenjohtaja **Verner Verass**

Suomentajat **Leena Kari, Jouni Nurmi ja Seppo Kanerva**
Suomennoksen taitto: **Seppo Kanerva**

Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet: UAI:n johtajisto

Presidentti – **Gaétan Charland** – Kanada
gaetan.charland3721@videotron.ca
Varapresidentti – **Merindi Swadling** – Australia
merindi@hotmail.com
Varainhoitaja – **Mark Kurtz** – USA
makurtz04@maplenet.net
Sihteeri – **Susan Owen** – USA
susanowen@earthlink.net

Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – **Sheila Keene Lund** – USA
documentit@comcast.net
Jäsenkomitea – **Gary Rawlings** – Yhdistynyt kuningaskunta
Garyurantia@aol.com
Tiedotuskomitea – **Verner Verass** – Australia
vern@designd.com.au
Konferenssikomitea – **Phil Taylor** – USA
philtaylor@mindspring.com
IUA:n toimeenpaneva johtaja **Rick Lyon** – USA
ricklyon@tctc.com
Opintoryhmäkomitea – puheenjohtaja **James Woodward** – USA
ubstydygroups@urantia-uai.org
Levityskomitea – puheenjohtaja Michael MacIsaac – Ruotsi
mmacisaac@gmail.com
Käännöskomitea – **Chris Moseley** – Yhdistynyt kuningaskunta
chrismoseley50@yahoo.com
Peruskirja- ja sääntökomitea – **Travis Binion** – USA
ghtb@earthlink.net

Pääkirjoitus

Suzanne Kelly

Terveiset teille, *Urantia-kirjan* lukijatoverit ja *UAI Journalin* innokkaat odottajat!

Tervetuloa lukemaan UAI Journalin vuoden 2009 viimeistä numeroa. Vaikkei se ole virallisesti vuoden 2010 ensimmäinen numero, se toivottavasti asettaa ensi vuoden sävelkulut. Vuoden vaihtumisen aikoihin millä on tapana tarkastella elämäämme ja tähyillä myös tulevaisuuteen. Niin tehdessämme me suosikkiopuksemme mukaan kasvamme sekä hengellisesti että persoonallisuudeltamme. *Aikayksikkönä voi olla päivä, vuosi tai jokin pitempi jakso, mutta se on väistämättä se mittapuu, jonka mukaan tiedostava minuus arvioi elämän olosuhteet ja jonka mukaan tiedostava äly mittaa ja arvioi ajallisen olemassaolon tosiasiat* [1295.3; 118:1.3]. *Kun ihmismieli käy läpi menneisyyttä, se on tekemässä arviota menneestä kokemuksesta siinä tarkoituksessa, että sellainen olisi hyödyksi jossakin nykyisessä tilanteessa. Kun mieli kurottaa tulevaisuuteen, se koettaa arvioida mahdollisen toiminnan vastaisen merkittävyyden. Ja kun ihmistabto on tällä tavoin ottanut laskuissaan huomioon sekä kokemuksen että viisauden, se suorittaa arvionsa ja tekee päätöksensä nykyisyydessä, ja toimintasuunnitelmasta, joka menneisyydestä ja tulevaisuudesta näin syntyi, tulee olemassa oleva* [1295.4; 118:1.4].

Jokaisella tämänkertaisella kirjoittajallamme on tarjota eri lähtökohta hengelliseen ja persoonalliseen kasvuun astuessamme vuoteen 2010 ja sen taakse, vuosi 2009 vielä tuoreissa kokemuksissamme. Meillä on onnea, sillä luettavissamme on neljä poikkeuksellisen syvälle pureutuvaa, viisautta ja totuutta uskon ja sen tosielämässä näkyvien vaikutusten kautta tarkastelevaa tutkielmaa. Jokainen niistä avaa sisäkäynnin Jumalan löytämisen perimmäiselle odysseialle. Ottaessani ne mukaani uuteen vuoteen otan mukaani myös Symmachuksen* (384 jKr.) sanat: *Meillä on yhteinen taivas. Yhteinen taivaankansi kaartuu päällemme. Mitä väliä sillä on, millaisella oppineella teorialla itse kukin etsii totuutta? Mitään yhtä ja ainoaa tietä ei ole viemässä meitä niin mahtavan salaisuuden luokse.*

Ensimmäisessä, Gaétan Charlandin kirjoittamassa artikkelissa, *Kuilun silloittamista*, saamme nimenomaiseksi haasteeksemme ”pyrkii parhaamme mukaan olemaan joka päivä yhteydessä Jumalan läsnäolevaan osaseen sisimmässämme”. Gaétan tarkastelee tätä haastetta henkilökohtaisella tasolla ja antaa meille vihjeen, joka auttaa selviytymään tästä suurenmoisesta tehtävästä, sillä että hän kysyy, mitä meillä on minuudessamme sellaista, joka tekee sen mahdolliseksi? Gaétan esittää urantialaisesta perspektiivistä iättömän läksykappaleen: Jotta itse kukin voisi vaikuttaa maailmanrauhaan, hänen on aloitettava oman maailmansa rauhasta.

Toisessa kirjoituksessa eli Rick Lyonin artikkelissa *Jeesuksen varhaisvuodet ja henkilökohtainen boiva* tarjotaan täydellinen esimerkki rauhan alkuunsaattamisesta todellisessa maailmassa. Tutkielma esitettiin Michiganin Urantia-yhdistyksen kolmannessa vuosittain pidettävässä syysopintotilaisuudessa, jonka teemana oli *Jeesuksen henkilökohtainen, yksityinen ja elävä ilmoitus yksilölle*. Rick käsittelee muun muassa rauhanomaisen olemassaolon ikitärkeää periaatetta: *Emme voi tarkalleen tietää, mikä Jumalan tabto on kunkin tilanteen osalta, mutta voimme kysyä itseltämme: tuottavatko sanani tai tekoni totuutta, kauneutta vai hyvyttä?* Siinä näkyy paljon kuljetu polku Isän luo ja rauhaan Mestari-Pojan kautta. Rick tavoittaa vastaan sanomattomasti hyvän tahdon hengen elämässään ja toteuttaa sitä ollessaan kanssakäymisissä muiden ihmisten kanssa.

Kolmas artikkeli on toinen luku Rick Warrenin uudessa kirjassa *Truth Beauty and Goodness in The Urantia Book*. Kyseistä lukua, *Totuus ja Jumala*, seuraavat *Hyvyys ja Jumala* sekä *Kauneus ja Jumala*. Tämä kolminkertainen tutkielma tutkielman sisällä kerää yhteen ja korostaa sitaatteja, jotka liittyvät kiinteästi sanottuihin otsikoihin ja ovat välttämättömiä Isämme luonteen ja olemuksen perusteiden ymmärtämisessä. Rick kirjoittaa Jumalasta ja totuudesta esitetyistä ilmoituksista: *Isän totuus on liikkuva, taipuisa ja elävä, kun taas dogmi on staattinen, taipumaton ja kuollut. Totuuden palasista voidaan kokemuksen kautta koota kuva osatotuudesta, mutta vain Jumala on absoluuttinen totuus. Jumala on väärentämätön totuus. Mutta älä unohda, että hän on vielä enemmän.* Miten voisi koskaan eksyä, jos pitää tällaista filosofiaa oppaanaan.

Seppo Kanervan kirjoittamassa neljännessä artikkelissamme, *Miten Jumala pubuu – tiedemies esittää todistusaineistoa uskon puolesta*, meille tarjoillaan juuri sellaista selkeää ajattelua jumaluuden olemassaolon vahvistamiseksi, jollaista niin monet tiedeyleistyksen piirissä ovat etsineet. Hän käyttää artikkelissaan hyväksi tri Francis Collisin tutkimustuloksia (Collins on maailmankuulu tiedemies, joka on tunnettu ihmisen genomiprojektin hyväksi tekemästään työstä). Collins toteaa: *Teistinen evoluutio on vakavasti otettavien ja samalla uskonsa säilyttäneiden biologisten keskuudessa vallalla oleva positio ja käsitys.* Collisin loppupäätelmä kuuluu: *Evoluutio on yksi indiisi (epäsuora näyttö). Se on yksi tapa, jolla Jumala pubuu.* Seppo yhdistää uskon ja uskomisen tieteelliseen metodiin julistaessaan: *Uskonnon (varsinkaan henkilökohtaisen uskonnon) ja tieteen välillä ei kuitenkaan pitäisi olla ristiriitaa. Tiede voi auttaa uskontoa puhdistumaan järjettömistä ja selkeästi tosiasiainvestaisista näkemyksistään ja dogmeistaan.* Ja koska evoluutio on hidasta mutta tehokasta, niin ehkä aika on nyt oikea tieteen tönäis-

tä meidät uskon tekniikkaan ja siellä piilevään koodiin *millaista elämää ja millaisella planeetalla!* [1224.0, 111:7.5]

Hyviä ja valaisevia lukuhetkiä!

*) Quintus Aurelius Symmachuksen toteamus voitonpatsaan siirtämisestä Rooman Forumilla v. 384 jKr.

Kääntänyt Seppo Kanerva

Kuilun silloittamista omalla tasollamme

GAÉTAN G. CHARLAND

Kanada

Mitä sanat ”kuilun ylittäminen” merkitsevät meille *Urantia-kirjan* lukijoille? Mieleemme voi tulla monia eri merkityksiä, mutta jos otamme huomioon ne haasteet, joita elämä meille tarjoaa hyvin henkilökohtaisella ja käytännön toimien tasolla, jos yritämme parhaan kykymme mukaan olla elämässämme johdonmukaisia kaikilla tasoilla, aineellisilla, älyllisillä ja hengellisillä, voisi kuilun ylittäminen saada osuvampia ja henkilökohtaisempia merkityksiä. Meidän tulisi yksinkertaisesti pyrkiä parhaamme mukaan olemaan joka päivä yhteydessä Jumalan läsnäolevaan osaseen sisimmässämme; juuri sitä tarkoitan kuilun ylittämällä henkilökohtaisella tasolla.

Inhimillisen ja jumalallisen, ihmisen ja Jumalan, välillä on valtava kuilu. [1207:5]

Sen kuilun ylittäminen on helpommin sanottu kuin tehty, mutta se on haaste, joka meidän on elämässämme kohdattava. Miten voimme saada aikaan mitään arvokasta, ellei meillä ole yhteyttä kaiken olevaisen lähteeseen? Tämä on luultavasti vaativin ja tärkein meitä kohtaavista haasteista. *Urantia-kirja* sanoo sen hyvin selvästi seuraavassa:

Nykyihmisen suurena haasteena on saada parempi yhteys ihmismielessä olevaan jumalalliseen Opastajaan. Libalishahmoisen ihmisen suurin löytöretki on tasapainoista ja tervejärkistä pyrkimystä siirtää minätietoisuuden rajat alkioasteisen sielutietoisuuden hämärien maailmojen kaantaa ulommas täysin sydämin suoritettuna ponnistuksena henkietoisuuden rajamaiden saavuttamiseksi – yhteyden saamiseksi jumalalliseen läsnäolevaan. Tällainen kokemus on jumalatietoisuutta, kokemus, joka antaa valtavan vahvistuksen jo ennalta olemassa olevalle totuudelle uskonnollisesta Jumalan tuntemisen kokemuksesta. Tällainen henkietoisuus merkitsee samaa kuin tieto Jumalan pojan aseman aktuaalisuudesta. Vakuuttuneisuus Jumalan pojan asemasta on muutoin uskon kokemus.

Ja jumalatietoisuus merkitsee samaa kuin minuuden integroiminen maailmankaikkeuteen, ja sen korkeimmilla hengellistä todellisuutta olevilla tasoilla. Minkä hyvänsä arvon henkiesäilytys vain on häviämätön. Eikä se, mikä on totta, kaunista ja hyvää, voi joutua hukkaan ihmisen kokemuksesta. [2097:1-2]

Jos ylipäätään toivomme muutosta elämäämme, meidän on ymmärrettävä tähän haasteeseen liittyvät vastuut. Kuten viimeisessä kappaleessa selvästi sanotaan, vain minkä hyvänsä arvon hen-

kiesäilytys on häviämätön, ja siitä voimme päätellä, että kaikki muu on vain tukirakennelmaa, joka häviää kuollessamme. Voimme esittää itsellemme käytännön kysymyksen: mitä haluamme saavuttaa elämässämme? Haluammeko jotakin, jolla on iäistä arvoa, vai jotakin aineellista? Mitä olemme valmiit antamaan uskollamme – Jumalalle? Nämä ovat yksinkertaisia kysymyksiä, jotka ansaitsevat vilpittömät ja rehelliset vastaukset, sillä ne ovat elämämme ja eloonjäämisemme ydinkysymyksiä.

Emmekö me *Urantia-kirjan* lukijoina kannakin suurempaa vastuuta ihmisen ja Jumalan välisen kuilun ylittämisestä kuin muut, koska tunnemme totuuden arvoja paremmin kuin kukaan muu? Useimmat tämän yhteisön jäsenistä kuuluvat johonkin organisaatioon, joka on omistautunut *Urantia-kirjan* ja sen opetusten levittämiseen. Näiden organisaatioiden jäseninä perustehtävämme on auttaa ihmisen ja Jumalan välisen kuilun ylittämisessä. Se, miten siinä onnistumme, riippuu suurelta osin siitä, miten hyvin pystymme ylittämään sillan itsemme ja Jumalan välillä. Tutkikaamme yhdessä, miten se voisi toteutua.

Jumala on antanut meille kaiken mahdollisen voidaksemme tuntea ja tiedostaa itsemme ja hänet. Jos meidän on määrä tulla täydellisiksi niin kuin Jumala on täydellinen, silloin meillä tulee olla sisimmässämme potentiaali ja keinot tuon päämäärän saavuttamiseksi.

Mitä sellaista sisimmässämme on, joka tekee sen mahdolliseksi?

1. Meillä on persoonallisuus ja sen voima. Persoonallisuuden ansiosta voimme tulla itsetajuisiksi, ja meillä on vapaa tahto, kyky valita moraalisisessä mielessä oikean tai väärän välillä.
2. Meillä on mieli, jonka avulla ajattelemme, tunnemme ja havaitsemme.
3. Meillä on seitsemän mielenauttajahenkeä, joiden avulla saamme kyvyn sopeutua ympäristöön ja tulla tietoisiksi itsestämme ja Jumalasta.
4. Meillä on Pyhä Henki, joka on hengellisen ymmärryksen ja älyn lähde.
5. Meillä on Totuuden Henki, joka auttaa meitä aina näkemään hengellisen totuuden ja löytämään tiemme ponnistelllessamme ylöspäin tai kun meidät valtaa epäily.
6. Meillä on Ajatuksensuuntaaja, jonka välityk-

sellä saamme suoran yhteyden Jumalaan ja jumalallisen potentiaalini, jota tarvitsemme voidaksemme saavuttaa ikuisen elämän ja tulla täydellisiksi. Tämän hengen avulla saamme uskon lahjan.

7. Meillä on suojelusenkeli, joka auttaa meitä lihallisen elämämme aikana ja saattaa meitä matkallamme Paratiisiin.

Meillä on kaikki nämä lahjat ja vielä paljon enemmän. Sen lisäksi jokaisella meistä on muista erottuvan ja ainutlaatuisen persoonallisuutensa vuoksi monia erilaisia lahjoja, joille vain finiittinen mielikuvituksemme ja palveluhalumme voivat asettaa rajoja.

Jos meidän on määrä auttaa ihmiskuntaa ylittämään itsensä ja Jumalan välistä kuilua levittämällä *Urantia-kirjan* opetuksia, eikö velvollisuutemme olekin tuoda julki Jumalan tahtoa elämässämme parhaamme mukaan sekä hengellisten lahjojemme ja kykyjemme avulla. *Urantia-kirja* kertoo meille, että taivaan valtakuntaan astuminen on vain ensimmäinen vaihe ja siellä pysyäksemme meidän on tehtävä työtä ja edistytävä.

Totuus ei ole sanoin määriteltävissä; se on määriteltävissä vain elämällä. [1459:2]

Jos tunnemme Jumalaa, meidän todellinen velvollisuutemme maan päällä on elää elämäämme niin, että sallimme Isän tuoda itsensä julki omassa elämässämme, ja näin kaikki Jumalaa etsivät ihmiset näkevät Isän ja pyytävät apuamme saadakseen lisää tietoa siitä Jumalasta, joka tulee tällä tavoin julki elämässämme. [1466:2]

Mitä näemme, kun katsomme itseämme? Näemmekö ihmisen, joka yrittää joka päivä parhaansa mukaan elää sisimmässään olevan Jumalan todellisuutta, vai ihmisen, joka suurimman osan ajastaan ilmentää alemmaa inhimillistä olemustaan? Olemmeko täysin tietoisia siitä, että Jumalan osanen asuu ruumiissamme yhdessä meidän kanssamme ja että emme omista yksin tätä ruumista, vaan olemme vain sen vuokraisäntiä ja vastuussa siitä asukkaalle, joka jakaa sen kanssamme? Pidemmekö hyvää huolta tästä ruumiista ja siihen liittyvästä mielestä? Vai loukkaammeko useimmiten Jumalan temppelein pyhyyttä minäkeskeisillä elintavoillamme?

Kun puhumme, mitä puheemme ilmaisee? Rakkautta, suvaitsevuuutta, kärsivällisyyttä vai pelkoa, aggressiivisuutta, suvaitsemattomuutta ja kärsimättömyyttä? Kun kuuntelemme muita, mitä kuulemme? Apua kaipaavan sielun ääntä vai ihmisäänen kakofoniaa? Kun katsomme muita, mitä näemme? Heidän potentiaalinsa, heidän hyvät ominaisuutensa ja sen, että he ovat Jumalan poikia, vai tuomitsemme heitä ja etsimme heidän vikojaan?

Meidän tulee ymmärtää, että se mitä muita ihmisiä katsoessamme ja kuunnellessamme havaitsemme, heijastaa usein omaa minuuttamme – kykyämme tai kykenemättömyyttämme nähdä kau-

neutta, hyvyyttä ja totuutta elämässämme ja muiden elämässä. Kohdistamalla huomiomme muiden hyviin ominaisuuksiin havaitsemme heidän potentiaalinsa; keskittymällä tuohon potentiaaliin vahvistamme sen ilmenemistä, ja auttamalla tuon potentiaalini todellistumisessa tuomme ilmi totuutta, kauneutta ja hyvyyttä. Tuomme esille Korkeinta Jumalaa muissa ihmisissä; tuomme Jumalan lähemmäksi ihmistä.

[I]hmisen ruumis ja mieli ovat Jumalan antaman lahjan asuinpaikka, Jumalan hengen, josta on tulossa ihmisen henki. Näin ihmisen mielestä tulee välittäjä aineellisten olevaisten ja hengellisten realiteettien välillä. [1779:1]

Ainoa tapa, jolla voimme muuttaa maailmaa paremmaksi, on itsemme muuttaminen; ainoa tapa tulla hyväksi ja tehokkaaksi totuuden levittäjäksi on elää tätä totuutta. Ellemme elä totuutta, kuulostaa puheemme tyhjältä sanahelinältä muiden korvissa. *Urantia-kirja* annettiin ajastaan edellä maailman valmistamiseksi sitä aikaa varten, jolloin ihminen on valmis etsimään totuutta. Tri William S. Sadlerin kirjoittamassa *Urantia-liikkeen historiassa* (*The History of the Urantia Movement*) otsikon ”Julkaisulupa” alla sanotaan seuraavaa:

Kirjan varhaisesta julkaisemisesta on huolehdittu, jotta se olisi saatavilla johtohenkilöiden ja opettajien kouluttamiseksi.

Kirja on annettu niille, jotka ovat valmiita sitä varten kauan ennen sen maailmanlaajuisen lähetystehtävän aikaa. On perustettava tuhansia opintoryhmiä, ja kirja on käännettävä useille kielille. Siten kirja on valmiina lohduttamaan ja valistamaan monenkielisiä kansoja sitten, kun taistelu ihmisen vapauden puolesta on lopulta voitettu ja maailmasta on taas kerran turvallinen Jeesuksen uskonnolle ja ihmiskunnan vapaudelle.

Maailman tarvitsee nähdä Jeesus taas elävänä maan päällä niiden hengestä syntyneiden kuolevaisten kokemuksessa, jotka tuovat Mestarin vaikuttavalla tavalla kaikkiin ihmisten tietoon. [2084:1]

Onko se aika nyt tullut? Jos on, olemmeko valmiit? Elämmekö elämäämme tavalla, jossa ihmiset näkevät esikuvan Jeesuksesta? Henkilökohtaisesti en usko meidän elävän sitä aikakautta, enkä myöskään usko, että olemme valmiita sitä aikaa varten... Jätän teidät miettimään sitä asiaa. On tärkeää, että olemme rehellisiä itseämme kohtaan emmekä ala uskoa, että koska olemme löytäneet *Urantia-kirjan*, ainoa asia, jota meiltä vaaditaan, on se, että ojentamme kirjan edelleen seuraavalle henkilölle.

Jos olemme hyväksyneet sen, että olemme Jumalan poikia, ja astuneet hänen valtakuntaansa, meidän tulee tehdä kaikki voitavamme auttaaksemme muita tekemään samoin, ja mikä olisikaan parempi tapa kuin olla esimerkkinä noille janoaville sieluille. Opintoryhmät ovat hyvä aloituspaikka pyrkiessämme hengelliseen muutokseen, sillä ne tarjoavat tilaisuuden jakaa hengellisiä käsityksiämme ja kokemuksiamme toistemme kanssa. Osallis-

tumalla opintoryhmään voimme hyötyä toistemme henkisestä ja hengellisestä edistymisestä, joka koituu keskinäiseksi mielenylennykseksi. Ne ovat myös paikka, jossa voimme kokea hengellisen veljeyden kasvua. Kaikki tämä on mahdollista, kunhan vain kaikki osallistujat sopivat tietyistä keskinäisen vuorovaikutuksen hengellisistä peruseräiteistä.

Opintoryhmiä voidaan myös pitää pieninä luokkahuoneina, joissa itse kukin meistä voi opetella paremmaksi johtohenkilöksi tai opettajaksi. Opintoryhmille voivat asettaa rajoja ainoastaan mielikuvituksemme ja uskomme niihin hengellisiin lahjoihin ja potentiaaliin, jotka Jumala on meille antanut meissä asuvien hengellisten realiteettien – Ajatuksensuuntaajien – aktuaalistamiseksi.

Usko on henkeistyneen luovan mielikuvituksen innoituksen lähde. [1459:5]

Mihin tämä siis meidät johtaa? Mitä voimme tehdä juuri nyt, jotta voisimme vastata haasteisiin, joita asettavat johtohenkilöiden ja opettajien kouluttaminen, ihmisen ja Jumalan välillä olevan kuilun ylittäminen ja parempaan yhteyteen pääseminen meissä asuvan jumalallisen Opastajan kanssa?

Seuraavassa eräitä ohjeita, joita *Urantia-kirja* kehottaa meitä noudattamaan, jos haluamme vastata yhteen näistä haasteista:

Sinun ei tule subtautua Suuntaajasi kanssa harjoittamaasi yhteistyöhön kuin kysymyksessä olisi kovinkin tietoinen prosessi, sillä sitä se ei ole. Mutta motiivisi ja päätöksesi, uskollisuutta ilmentävät ratkaisusi ja ylevimmät halusi ovat kyllä sitä, mitä todellisella ja tehokkaalla yhteistyöllä tarkoitetaan. Voit tietoisesti lisätä harmoniaa itsesi ja Suuntaajan välillä sillä, että

1. Päätät vastata jumalalliseen jobdatukseen; vilpittömästi perustat ihmiselämäsi korkeimmalle tietoisuudelle totuudesta, kauneudesta ja hyvyydestä ja sitten viisauden, palvonnan, uskon ja rakkauden avulla sovitat nämä ju-

malallisuudesta kertovat ominaisuudet yhteen.

2. Rakastat Jumalaa ja haluat olla hänen kaltaisensa – aidosti toteat taivaallisen Vanhemman olevan jumalallinen Isäsi ja rakastaen palvot häntä.

3. Rakastat ihmistä ja tahdot vakavissasi palvella häntä – täydestä sydäimestäsi toteat ihmisten olevan veljiä, mihin liittyy älyllinen ja viisas kiintymys jokaista kaltaisiasi kuolevaista kohtaan.

4. Riemumielin hyväksyt kosmisen kansalaisuuden – toteat rebellisesti aste asteelta enenevät velvollisuutesi Korkeinta Olientoa kohtaan, tiedostat evolutionaarisen ihmisen ja kehittyvän Jumaluuden välisen keskinäisen riippuvaisuussuhteen. Tällöin on käsillä kosmisen moraalisuuden synty ja universaalisen vastuullisuuden orastava tajuminen. [1206:4–8]

Loppupäätelmä edellä kirjoittamastani: jos yhdistämme näihin ponnisteluihin halumme luottaa yksin Jeesukseen ja hänen verrattomiin opettajiinsa, voisiko olla mahdollista, että meistä tulisi niitä uusia opettajia, joita tämä maailma niin kiipeästi kaipaa...?

Olemmeko valmiita vastaamaan haasteeseen johtohenkilöiden ja opettajien valmennuksesta ja muodostamaan tuhansia opintoryhmiä? Olemmeko valmiita olemaan toisen virstan kulkijoita, lähtemään mukaan tähän mahtavaan yritykseen tuoda ihminen lähemmäksi Jumalaa – yritykseen rakentaa silta kuilun yli? Meillä on vapaus valita, ja muistakaa, että kun ihminen antautuu Jumalan kumppaniksi, saattaa tapahtua ja tapahtuu suuria asioita.

Kun ihminen ja Jumala ryhtyvät kumppaneiksi, ei tähän kumppanuuteen sisältyville vastaisille mahdollisuuksille voi panna mitään rajoitetta. [1299:2]

Kääntänyt Leena Kari

Jeesuksen varhaisvuodet ja henkilökohtainen hoiva

RICK LYON
Yhdysvallat

[Huomatkaa, että tämä aiemmin aikasyistä lyhennetty esitys julkaistaan tässä kokonaisuudessaan.]

Tämä kirjoitus käsittää Jeesuksen elämän nuoruusvuosista keski-ikään sekä Jeesuksen henkilökohtaisen hoivatoiminnan alkaen siitä, kun hän ilmestyi Jerusalemin temppeliin 12-vuotiaana, ja jatkuen isän kuoleman usein koeteltuihin aikoihin, jolloin hänen oli omaksuttava aikuisen vastuut, vaikka itse oli vielä melkein poika. Lopetan kuvaamalla hänen kahden vuoden pituisen matkaansa Roomaan ja sitä, kuinka hän lopulli-

sesti saavutti universumin täydellisen hallitsijanvalan.

Jeesuksen elämän alkupuolta kutsuisin ”ihmisten löytämiseksi”. Tässä elämänsä vaiheessa hän ryhtyi tutkimaan, miten ihmiset elivät, ja tämän prosessin myötä hän laski perustan ilmoitukselle, joka tuli myöhemmin Euroopan roomalaiseen maailmaan ja itäisiin Välimerenmaihin. Tämän ajanjakson aikana hän antoi henkilökohtaista hoivaansa sadoille yksittäisille henkilöille, joten se on luultavasti olennaisinta hänen henkilökohtaista, kahdenkeskistä ja elävää ilmoitusta käsittelevän

aiheemme kannalta.

Suuri osa tästä kirjoituksesta käsittelee Rooman-matkaa, jolla Jeesus toimi intialaisen kauppiaan tulkkina ja kauppiaan 17-vuotiaan pojan, Ganidin, opintojen ohjaajana. Voimme pitää tätä viikonloppua henkilökohtaisena kävelyretkenä Jeesuksen kanssa – hänen nuoruusvuosiensa, hänen perheensä elämän avulla ja 17-vuotiaan pojan silmien kautta löydämme Jeesuksen ja itsemme.

Kaikilla meillä on lapsuuden muistoja, joita haluamme vaalia. Joillekin meistä se voi olla käynti Disney Worldissa – tai kaikille Kalifornista tulleille Disney Landissä. Pieninä lapsina unelmoimme kaukaisista paikoista, joista olimme kuulleet, ja kun sen aika sitten tuli, tunsimme kihelmöivää odotuksen tunnetta, kun haaveemme olivat toteutumassa. Jeesuksella oli 12-vuotiaana samantapaisia kokemuksia. Maailma oli hieman toisenlainen vuonna 7 jKr. Ei ollut Disney Worldeja, vaan Jeesukselle hänen lapsuutensa suuri tapaus oli hänen ensimmäinen käyntinsä Jerusalemissa pääsiäisenä. Tämän matkan aikana hän eli muutaman päivän itsenäisenä ilman vanhempiaan – sellaistaahan jokainen teini-ikäinen kaipaa. Kuten elämässä monesti käy, todellisuus ei ollut odotusten mukainen. Se, miltä temppele näytti sisältä, sekä siellä olevien ihmisten asenteet olivat Jeesukselle suuri pettymys. Hän pettyi dogmaattisiin juhlamenoihin. Eikä hän myöskään pystynyt ymmärtämään, miksi hänen äitinsä ei voinut osallistua seremonioihin hänen kanssaan. Synnähän oli se, ettei naisten ollut lupa olla miesten joukossa.

Siellä Joosef ja Maria siis olivat pitkän matkan jälkeen, luultavasti lopen uupuneina, suuren ihmisjoukon keskellä, pettäneen ja närkästyneen teini-ikäisen poikansa kanssa.

Kaikki tuo on koettu!

Kun Jeesus oli ottanut osaa joihinkin tilaisuuksiin, ja kauniit ja symboliset seremoniat olivat tehneet häneen vaikutuksen, hän pettyi vielä kerran Jumalan vihaa ja Jumalan suuttumusta käsitteleviin selityksiin. Isänsä puoleen kääntyen hän esitti eräät ensimmäisistä muistamisen arvoisista sanoistaan: *”Isä, joka on taivaassa, ei voi sillä tavoin subtaantua erehtyviin lapsiinsa. Taivaallinen Isä ei voi rakastaa lapsiaan vähemmän kuin sinä rakastat minua.”* [1378:1]

Kuvittelepa, että olet vienyt 12-vuotiaan poikasi tai tyttäresi Disney Worldiin ja että kuljet juhli-van ihmispaljouden ja kotieläinten keskellä (ja kaiken sen keskellä, mitä kotieläimillä on tapana jättää jälkeensä). Ja sitten huomaatte, että eräs päähuveista tässä lapsesi unelmien maassa ja riemujuhlassa onkin näiden eläinten teurastaminen ja niiden veren peseminen pois kiveykseltä, ja kaikki niin sanotusti Jumalan ylistämiseksi.

Kaikki tämä oli liikaa Jeesukselle ja hän pyysi vanhemmiltaan, että he poistuisivat paikalta. Joosef vei, kuten ketkä tahansa järkyttyneen lapsen viisaat vanhemmat olisivat tehneet, Jeesuksen katsomaan jotakin kaunista ja miellyttävää – pronssiporttia, mutta Jeesus oli saanut sen päivän osalta kyllikseen. Jeesus tiesi, että se, mitä hän näki Jerusalemissa, ei ollut taivaassa olevan Isän mieleen.

Loppuviikko sujui perheen kannalta paremmin, koska he kävivät tapaamassa ystäviään. Joosef ja Maria löysivät teini-ikäisen poikansa monta kertaa tämän viikon aikana istumassa yksin ajatuksiinsa vaipuneena – pahantuulisena, voisimme me kai sanoa – eivätkä he tienneet, mitä hänen suhteensa tulisi tehdä eivätkä he tohtineet kysellä mitään asiasta.

Onko kellään muulla ollut koskaan tällaista ongelmaa?

Tuo viikko oli luultavasti ollut Joosefille ja Marialle onneton, ja se päättyi jokaisen vanhemman painajaiseen – he lähtivät kotimatalle, mutta Jeesus ei ollut heidän mukanaan. Vasta kun Maria sai tietää, että Jeesus ei matkannut Joosefin kanssa, ja Joosef sai tietää, että Jeesus ei ollut äitinsä seurassa, he tajusivat, että Jeesus oli kadoksissa. Kamppailu alkoi tuolloin.

Jeesuksen vanhempien lähdettyä ilman häntä, hän seuraavana päivänä pysähtyi matkalla temppeleihin ja Jerusalemilaisia katsellen itki näkymää – hengellisesti köyhtynyttä ja perinteiden sitomaa kansaa. Muistakaamme, että kysymyksessä oli 12-vuotias poika. Myönnettäköön, että hän ei ollut kuten sinun tavallinen 12-vuotiaasi, mutta kuitenkin vielä melkein lapsi. Jeesus ei vielä käsittänyt, kuka hän todellisuudessa oli. Sillä aikaa kun Jeesuksen vanhemmat epäilemättä paniikin vallassa etsivät häntä, hän nautti vapaudesta tehdä niitä asioita, mitä hän ei olisi muutoin tullut tehneeksi. Näitä asioita olivat temppeleissä käyminen ja keskusteluihin osallistuminen siellä olevien monien opettajien kanssa. Kypsytyttä osoittaneiden kysymystensä ja viisaan loogisuutensa ansioista Jeesuksesta tuli huomion keskipiste näissä temppeleiden opintoryhmissä. (1383:1)

Kun jännittynyt ja tunnepitoinen jällennäkeminen vanhempien kanssa oli tapahtunut, he lähtivät matkalle yöpyäkseen Jerikossa. Matkan varrella Jeesus pysähtyi ja tunnekuohussa kiireestä kanta-päähän vapisten sanoi: *”Oi Jerusalem, Jerusalem, ja sen asukkaat, minkälaisia orjia te olettekaan: alistutte Rooman ikeen alle ja annatte omien perinteidenne tehdä teistä uhrejaan. Mutta tulen kerran vielä takaisin puhdistaa teidät tuon temppeleiden tuolla ja vapauttaakseni kansani tästä orjuudesta!”* [1384:5]

Tuon päivän jälkeen eivät Jeesus eikä maailma – eikä universumikaan – tulisi koskaan olemaan entisenlaisia.

Urantia-kirjassa meille kerrotaan, että Jeesuksen elämässä juuri tuolla hetkellä *hengellisen valaistumisen vuoksiaallot vyöryivät Jeesuksen kuolevaismielen läpi ja täyttivät hänen ihmisydämensä ääriään myöten rakastavalla säälillä niitä hengellisesti sokeita ja moraalin subteen tietämättömiä kansanjoukkoja kohtaan, jotka olivat kokoontuneet viettämään muinaista pääsiäisen muistojublaa.* [1376:1]

Yön aikana Jeesukselle ilmestyi Immanuelin lähettämä sanansaattaja, joka sanoi: *”Hetki on tullut. On aika sinun ryhtyä toimittamaan Isäsi asioita.”* [1376:1]

Aikamoinen viikko 12-vuotiaalle pojalle, ja se oli vasta sen suurenmoisen seikkailun alkunäytös,

joka johti siihen, että meidän luojamme saavutti universonsa täydellisen ja kiistattoman hallitusvallan ja päätti siten Luciferin kapinan.

Siirtykäämme nyt Jeesuksen elämän myöhäisempään aikaan, jolloin hänen isänsä kuoli onnettomuudessa, minkä seurauksena Jeesuksen oli otettava itselleen omien veljiensä ja sisartensa isän rooli. *Urantia-kirjassa* kerrotaan:

Näytti siltä, että kaikki Jeesuksen suunnitelmat elämänuran osalta olivat rauenneet. Tulevaisuus ei näyttänyt valoisaalta, jos katsoi vain sitä, miten asiat nyt kehittyivät. Mutta hän ei horjunut, hän ei masentunut. Hän eli elämänsä, päivän kerrallaan, ja suoritti hyvin senhetkisen tehtävänsä ja hoiti uskollisesti silloiseen elämäntilanteeseensa kuuluneet välittömät velvollisuutensa. Jeesuksen elämä on ikuisena lohtuna kaikille pettyneille idealisteille. [1393:1]

Tuona aikana perheellä oli vakavia taloudellisia vastoinkäymisiä, mutta Jeesus säilytti aina optimistisen asenteensa hetkinä, jolloin tämän nasaretilaisperheen elämässä oli vaikeuksia. Hän lohdutti perhettään sanomalla jotakin tällaista: *”Äiti Maria, sureminen ei meitä auta; me teemme kaikki parhaamme, ja äidin hymy saattaisi kenties innostaa meitä vieläkin parempaan. Toivo edessäpäin olevista paremmista ajoista antaa meille päivä päivältä uutta voimaa suoriutua näistä tehtävistä.” [1400:6]*

Muuttuipa tämän perheen elämä kuinka vaikeaksi tahansa, jopa silloin kun veljet Jaakob ja Joosef halusivat karkottaa Juudan kotoa hänen kiusallisten käytösongelmiensa vuoksi, Jeesus piti heidät yhdessä.

Hänen oli pidettävä huolta siitä, että hänen teini-ikäiset sisaruksensa saivat kasvatuksen ja sopeutuivat yhteiskuntaan. Jokainen meistä on samassa tilanteessa tuossa elämänvaiheessa. Ne ovat henkisiä muutoksia; ympärillä olevaa aletaan kyseenalaistaa. Mukana on myös tunneperäisiä seikkoja; muututaan pojista ja tytöistä miehiksi ja naisiksi. Muistakaamme tämä, kun lapsemme koettelevat kärsivällisyyttämme, myös Jeesus koki samaa.

Näinä aikoina hänen oli kohdattava se, että hänen äitinsä oli pettynyt häneen, koska hän ei toteuttanut äidin mielikuvaa omasta jumalallisesta tehtävästään muuten kuin, että hän omien johtajantaitojensa voimalla, ystävällisellä persoonallaan ja perheenjäseniä kohtaan tuntemansa rakkauden avulla piti yhteisen kodin onnellisena, turvallisena ja lämpimänä. Hänen perheensä muodosti joukkueen. Perheitä ei tavallisesti pidetä joukkueina, mutta Jeesus otti perheen säännöllisissä tapaamisissa koko perheen mukaan päätöksentekoon – jopa pahaa tehneen lapsen kurinpitotoimiin.

Viisautta osoittaen hän johti perhettä ja opetti lapsia omaksumaan vastuuta liittämällä heidät perheen asioihin ja päätöksiin. Hänen positiivinen opetusmenetelmänsä käy ilmi siitä, miten hän toimi perhepiirissä.

Aina ja kaikkialla hän sanoi: ”Tehkää näin – teidän tulisi tehdä noin.” Hän ei milloinkaan käyttänyt negatiivista, muinaisista tabuista johdettua opetusmenetelmää.

Hän vältti pahan korostamista sillä, että hän olisi kieltänyt sen, sen sijaan hän nosti jalustalle hyvän sitä barjoittamaan kehoittamalla. [1401:2]

Tätä Jeesuksen elämänvaihetta voi todennäköisesti kutsua parhaiten Jeesuksen perhe-elämäksi. Perhe on inhimillisten yhteisöjen tärkein olemassa oleva yksikkö, ja hän oppi paljon ihmisperheiden toiminnasta ja kohtaamistamme koettelemuksista. Kuten kaikessa muussakin, mitä hän teki elämänsä aikana täällä maan päällä, hän opetti meille, miten meidän tulisi toimia, ja juuri hänen esimerkkiään me voimme soveltaa omaan perheeseemme ja omiin ihmissuhteisiimme.

Hän joutui kokemaan aikoja, jolloin Maria oli surullinen ja onneton, ja kuten vanhassa sanonnassa sanotaan: ”Elei äiti ole onnellinen, ei kukaan ole onnellinen.” Hänen oli otettava käsitteilyyn Juuda, joka oli perheelle vaikeuksia aiheuttava kapinoiva teini-ikäinen. Mutta hän koki myös sen ilon, että kotiin tuli vauva, sekä luultavasti jonkin verran vanhemman ylpeyttä, kun hänen sisaruksensa kasvoivat kohti aikuisuutta. Jeesus rakasti perhettään ja se rakasti häntä. Mitään sen parempaa tuskin voi vaatiakaan.

Jeesuksen elämän seuraava vaihe alkaa luvusta 129, jolloin Jeesus luovutti korjauspajan samoin kuin perheenpään asemansa veljelleen Jaakobille, ja se päättyi, kun Jeesus tarjoutui Johanneksen kastettavaksi.

Vuonna 21 jKr. Jeesus lähti perheensä luota aloittaakseen kuolevaisena elämänsä elämän seuraavan vaiheen – saadakseen selville, miten ihmiset maan päällä elävät. Jeesus työskenteli veneenrakentajana noin vuoden ajan ja matkusteli sitten laajalti Välimeren ympäristössä opiskellen ja tavaten satoja ihmisiä kaikilta elämäniloilta. Viime keväänä useat *Urantia-kirjan* lukijat matkustivat Espanjaan kansainväliseen konferenssiin, ja mielestäni on vieläkin kuva Välimerestä. En ole koskaan nähnyt Välimeren sinisiä vesiä kauniimpaa sinistä. Muistan istuneeni hotellini parvekkeella merta katsoen ja ajatelleeni: ”Voi luoja, millaista historiaa olisinkaan voinut nähdä, jos olisin voinut seistä juuri tässä samaisessa paikassa viimeisten 10 000 vuoden ajan.”

Jeesuksen tutustumismatka roomalaiseen maailmaan alkoi vuonna 22 jKr. (1427:1), jolloin hän lähti matkaan Jerusalemissa intialaisen kauppiaan tulkkinä ja kauppiaan pojan, Ganidin, opintojen ohjaajana.

Roomaan suuntautuneen kaksi vuotta kestäneen seikkailun jälkeen Jeesus vietti jonkin aikaa perheensä ja ystäviensä kanssa ja lähti sitten taas matkaan, tällä kertaa Kaspienmerelle kulkevan karavaanin johtajana. Hän sai kokemusta karavaanissa matkustavan suuren ihmisjoukon johtajana ja hallintomiehenä toimimisesta. Matkallaan Kaspienmerelle hän osallistui uskontokoulun toimintaan Urmiassa ja vietti sitten paluumatkallaan kaksi viikkoa tämän koulun opettajana. Tämän jälkeen oli vuorossa kausi, jolloin hän teki yksin

matkoja moniin kaupunkeihin.

Hänen tähän elämänvaiheeseensa kuului oleskelu yksin Hermonvuorella, suunnitelmien tekeminen Urantialla eletävän elämän loppua varten ja kohtaaminen Saatanan ja Caligastian kanssa, minkä seurauksena hän saavutti universuminsa täydellisen ja kiistämättömän hallitsijanvallan. Tätä vaihetta kutsutaan ”suureksi kiusaukseksi” ja se kesti tosiaankin 40 päivää – tosin *Urantia-kirjan* mukaan kuusi viikkoa eli 42 päivää.

Jeesus, joka nyt täysin tiedosti sen, kuka hän oli, ja joka hyväksyi lahjoittautumissuunnitelman, vietti viimeiset pari kuukautta toimeliana Sebedeuksen veneveistämöllä. Kun Johannes Kastaja suuntasi kulkunsa Jordanvirtaa ylöspäin Kapernaumiin, Jeesus laski työkalut käsistään ja sanoi: *”Hetkeni on tullut.”* [1495:5]

Tämä seitsemän vuoden pituinen kausi Jeesuksen elämässä merkitsi suurten löytöjen aikaa ihmisten elinolosuhteiden suhteen, mutta se oli myös hänen elämänsä suurenmoisimpia opetuskausia. Se oli varmasti kaikkein laajin opetuskausi maantieteellisessä mielessä. Ei ole epäilystä tämän opetuksen merkityksestä hänen sanomansa tulevaisuudelle. Hän tasoitti tietä ilmoituksensa saapumiselle Rooman valtakuntaan.

Jeesus ei ollut ainoastaan havainnoitsija tässä prosessissa, jossa selvitettiin, miten ihmiskunta elää ja ansaitsee elatuksensa. Hän oppi tekemällä, ja tekemällä hyvin. Hän oli kirvesmies, veneenkenttämies, kirjanoppinut, kielimies, karavaanin johtaja, isä, veli, poika, ystävä, opettaja ja opiskelija.

Jeesus otti osaa elämään. Eräänä päivänä hän kuormasi kahtakymmentä kamelia ja teki sen niin kokeneesti, että Ganid kysyi: *”Opettaja, onko mitään, mitä et osaisi tehdä?”* [1481:3]. Jeesuksesta tuli taitava kaikessa, mitä hän teki. Eläkäämme mekin hänen esimerkkinsä mukaisesti elämämme täysimääräisenä. Tehkäämme parhaamme kaikessa, mitä teemme – ja tehkäämme elämästämme jotakin suurta!

Haluan lukea teille sitaatin, joka kertoo jotakin hyvin osuvaa Jeesuksen suhteesta henkilöihin, joista hänen maanpäällinen perheensä koostui, ja mielestäni se osoittaa monia asioita sen suhteen, miten hän suhtautuu muihin henkilöihin, joita hän tapaa seuraavan seitsemän vuoden aikana, ja yhtä lailla sen, miten meidän tulisi suhtautua henkilöihin omassa elämässämme.

Ihmisen Poika oli jo suorittanut kaikki valmistelut sitä silmällä pitäen, että hän irtautuisi pysyvästi Nasaretin-kodista; eikä se käynyt häneltä helposti. Jeesus luonnollisestikin rakasti omaisiaan, hän rakasti perheitään, ja tätä luonnollista kiintymystä oli lisännyt suunnattomasti se, että hän niin epätavallisen laajassa mitassa oli omistautunut heidän hyväkseen. Mitä enemmän omistautumme kaltaisillemme sitä enemmän alamme heitä rakastaa. Ja kun Jeesus oli näin kokonaan omistautunut perheelleen, hän rakasti sen jäseniä suurella ja palavalla kiintymyksellä. [1419:2]

Huomatkaa, että siinä sanotaan, että mitä enemmän uhraamme itsestämme toisille, sitä enemmän rakastamme heitä. Siinä ei sanota, että mitä enemmän uhraamme itsestämme toisille, sitä enemmän he rakastavat meitä. Näin asia ei itse asiassa usein olekaan. Ehkäpä tärkeää ei ole se, miten paljon he rakastavat meitä, vaan pikemminkin se, miten paljon me rakastamme heitä.

Perheensä luota lähdettyään Jeesus työskenteli vuoden verran itsensä vanhan ystävän Sebedeuksen kanssa veneenkennusyrityksessä. Tämä yhteisyritys antoi Jeesukselle kokemusta työskentelestä isähahmon rinnalla, ja hänen työpanoksensa paransi suuresti sen aikaisten purjealusten rakennusmenetelmiä ja turvallisuutta. Jeesus asui Sebedeuksen luona ja hänestä tuli Sebedeuksen perheen jäsenille kuin oma poika ja oma veli. Jeesus oli oman perheensä rakastettu isä-poika-veli ja tähän perheeseen kuuluville hänestä tuli kuin oma poika-veli, vaikka hän asui heidän kanssaan vain yhden vuoden. Se kertoo todellakin jotakin siitä, miten Jeesus suhtautui niihin ihmisiin, joiden kanssa hän oli tekemisissä. Hänestä ei tullut ainoastaan heidän ystävänsä, vaan hänestä tuli heille kuin perheenjäsen. Siihen oli ehkä omat syynsä.

Elämässä on kysymys itsensä antamisesta toisille. Jeesus antoi aikaansa, huomiotaan ja kiinnostustaan ympärillään oleville henkilöille. Hän oli aidosti kiinnostunut joka ainoasta ihmisestä. Aina henkilökohtaisessa kosketuksessa ollessaan Jeesuksella oli kaksi tarkoitusta:

1. hänen toiveensa saada tietää heidän elämästään sekä
2. sanoa tai tehdä jotakin, joka tekisi heidän elämästään rikkaamman ja antoisamman.

Sosiaalisissa kontakteissa hänen tavanmukaisena menettelytapanaan oli vetää ihmiset kuorestaan kysymyksiä esittämällä. Alussa hän tavallisesti esitti heille kysymyksiä ja lopussa he esittivätkin kysymyksiä hänelle.

Urantia-kirjassa mainitaan seuraavaa:

Säännönmukaista oli, että ne, joita hän opetti eniten, niille hän puhui vähiten. Eniten hänen henkilökohtaisesta hoivastaan hyötyivät taakkansa alle nääntyvät, huolten painamat ja masentuneet kuolevaiset, joiden kuormaa huojensi suuresti heidän näin saamansa tilaisuus purkaa sieluaan myötätuntoiselle ja ymmärtäväiselle kuuntelijalle. [1460:6]

Jeesus teki käytännöllisiä ja hyödyllisiä ehdotuksia sekä lausui heille lohdutuksen sanoja. Hänellä oli tapana kertoa heille Jumalan rakkaudesta ja että he olivat tämän rakastavan taivaallisen Isän lapsia. Jeesus toimi mielellään muiden hyväksi, vaikka teoissa olisi ollut kysymys vain pienistä asioista.

Ihmiset pitävät paljon siitä, että he saavat kertoa itsestään. Jos kysyt joltakulta vaikkapa vain pari tällaista yksinkertaista kysymystä, missä asut, onko sinulla lapsia, mitä teet työksesi, niin sinun ei tarvitse edes puhua mitään; riittää, että kuuntelet, ja heidän mielestään olet mahtava persoona.

Miksi? Koska käytit aikaasi olemalla kiinnostunut heistä. Joten, kenties, jos rohkenemme ryhtyä puheisiin jonkun kanssa, teemme hänelle kysymyksiä, kuuntelemme häntä myötätunnolla ja teemme jotakin hänen hyväkseen, silloin voimme olla valon niille, joita tapaamme; jokseenkin samalla tavoin kuin Jeesus oli tapaamilleen ihmisille.

Osallistuin äskettäin kouluni voittamattoman jalkapallojoukkueen 40-vuotisjuhliin. Se oli ainoa koulujalkapallojoukkue, jota ei ollut koskaan voitettu ja joka ei ollut koskaan pelannut kotiottelua. Muistinko mainita, että me olimme voittamattomia? Joukkueemme oli niin pieni ja surkea, että meillä ei ollut edes omaa jalkapallokenttää. Sinä vuonna me kuitenkin löimme kaikki suuremmat koulut. Tapasin tässä juhlassa yhden parhaista kouluikäisistä ystäväistäni. Olimme silloin aikoinaan läheiset kaverukset ja kuljimme koko ajan toistemme seurassa. Mutta viimeisten 40 vuoden aikana olimme hankkineet työpaikan, perheen ja oman elämän, joten yhteydenpito oli loppunut. Juhlassa meistä oli hauskaa tavata toisemme jälleen, mutta pian meiltä loppuivat puheenaiheet, koska me emme kerta kaikkiaan olleet enää niin läheisiä.

Tällaisia ovat henkilökohtaiset suhteemme toisiin ihmisiin. Mitä enemmän puhumme ihmisille, sitä läheisemmiksi tulemme heidän kanssaan. Samanlainen on suhteemme Jumalaan. Jos emme koskaan puhu hänelle, emme koskaan tule hänelle läheiseksi. Mutta jos rukoilumme ja palvontamme on säännöllistä, niin että pysymme hänen kanssaan jatkuvassa yhteydessä, silloin tulemme läheisiksi Paratiisin-Isän kanssa. Tiedän, että joinakin aikoina tunnen olevani Jumalan läheisyydessä, ja joinakin aikoina tämä tunne puuttuu, ja kun näin tapahtuu, se johtuu siitä, että olen päästänyt itseni liian kiireiseksi voidakseni viettää laatu-aikaa hänen kanssaan. Sama pätee perheeseeni, kouluikäisiin ystäviini ja vaimooni Sheliaan.

Näiden seitsemän vuoden aikana Jeesus päätti olla kanssakäymisissä niin monen ihmisen kanssa kuin mahdollista, heistä ja heiltä oppiakseen. Kanssakäyminen auttaa meitä ymmärtämään toisiamme. Kanssakäyminen tuo esiin totuuden ja ehkäisee väärinkäsityksiä ja sekaannuksia (en tosin usko, että tämä pätee sähköpostiin).

Jeesuksen henkilökohtaisia ja kahdenkeskisiä suhteita yksittäisiin ihmisiin valaisivat minun mielestäni parhaiten luvut 129–134. Kuinka moni meistä olisi halunnut elää aikana, jolloin Jeesus kulki tämän maan päällä? Juorulehdissä julkkiksilta kysytään aina: ”Jos voisit viettää aikaasi jonkun historiallisen henkilön kanssa, niin kuka tämä henkilö olisi?” Luulen, että kaikkien *Urantia-kirjan* lukijoiden vastauksena olisi Jeesus. Kuinka upea kokemus olisikaan ollut kuunteleminen ja oppiminen Mestarin jalkojen juuressa. Kuinka upea kokemus olisikaan ollut, jos olisimme voineet viettää kuukausia Jeesuksen kanssa eläen ja kuunnellen hänen kertomuksiaan ja viisauden sanojaan. Kuinka jännittävää olisikaan ollut oman henkilökohtai-

sen ajan jakaminen hänen kanssaan – kahden kesken. Emme pysty kokemaan tätä fyysisesti, mutta Ganid-nimisen nuoren pojan seurassa me voimme olla osallisina tuosta ajasta.

Joitakin vuosia sitten olin opettajana **Internetin Urantia-kirja-koulun** (UBIS) kurssilla, jonka otsikkona oli ”Opettaja Joosuan lähetystreki”. Tällä kurssilla opiskeltiin tuota ajanjaksoa Jeesuksen elämässä ja hänen matkaansa Roomaan. Ganid oli aikamoisen onnekas saadessaan Jeesuksen henkilökohtaiseksi opintojen ohjaajakseen lähes kahden vuoden ajaksi, ja heistä tuli hyvin läheiset ystävykset. Voitteko kuvitella, kuinka Ganid herää mansiomaailmoissa ja kysyy: ”Onko ystäväni Jeesus täällä?” (Tosin Ganid olisi kutsunut häntä tietenkin Joosuaksi.)

Eräs UBIS-kurssillamme havaitsemistamme asiasta oli se, että melkein jokainen kysymys, jonka Ganid ja Jeesuksen tapaamat ihmiset esittivät, oli sellainen, jonka mekin olisimme halunneet esittää. Jeesus antoi monet omista ja kahdenkeskisistä ilmoituksistaan vastauksena jonkun hänen tapoamansa henkilön esittämään kysymykseen. On vaikeaa kirjoittaa kaikesta, mitä Jeesus sanoi tai teki, ja kutsua sitä henkilökohtaiseksi ilmoitukseksi. Ehkäpä kaikki, mitä hän teki ja sanoi, oli ilmoitusta. Käykäämme läpi joitakin näistä vuorovaikutustilanteista ja katsokaamme, miten me voimme soveltaa niitä omaan henkilökohtaiseen elämäämme. Mitä hyötyä loppujen lopuksi henkilökohtaisesta ilmoituksesta on, jos me emme voi käyttää sitä hyväksemme?

JOONA JA VALAS [1428]. Rooman-matkan alkupuolella Jeesus tapasi Gadiah-nimisen miehen, nuoren filistealaisen. Gadiah kysyi: ”*Kuinka on, luuletko ison kalan tosiaankin nielaisseen Joonan?*” [1428:2]

Oma tulkintani Jeesuksen vastauksesta on, että meillä kaikilla on ”valaita”, jotka saattavat nielaista meidät. Joillekin kysymys voi olla huumeista, alkoholista, uhkapelistä tai sadoista muista riippuvuuksista. Joillekin meistä voi olla kysymys siitä, että työ tai jonkinlainen velvollisuuden pakko saattaa elämämme pois tasapainosta. Meitä saattaa riivata jokin perheeseemme liittyvä tilanne. Monesti meitä pelottaa suuresti ”entä jos”. Entä jos emme toimi näin tai emme toimi noin. Entä jos käy tällä tavalla tai käy tuolla tavalla. Mutta kun toteamme valaan nielaisseen meidät, me voimme päättämällä seurata Jumalan tahtoa palauttaa tasapaino elämäämme; pystymme pakenemaan pedon vatsasta ja löytämään taas valon ja onnellisuuden. Sallikaa minun lisätä, että älkää koskaan aliarvioiko rukouksen tai pyynnön voimaa saadaksemme apua sisimmässämme olevalta hengeltä. Isämme ja sisimmässämme oleva henki tietävät meitä paremmin, mitä me tarvitsemme, eikä kysymisestä ole koskaan haittaa.

KESKUSTELU HYVÄSTÄ JA PAHASTA [1429]. Gadiah kysyi: ”*Jos Jumala on loputtoman hyvä,*

miten hän voi sallia, että me kärsimme pahan aiheuttamista murbeista; ja kuka ylipäättään luo pahan?” Tämän kysymykseen vastatessaan Jeesus sanoi: ”Veljeni, Jumala on rakkaus. Hän on sen vuoksi pakostakin hyvä, ja hänen hyvytensä on niin suurta ja todellista, ettei siihen kerta kaikkiaan mahdu mitään niin pientä ja epätodellista kuin paha.” [1429:1]

Huomatkaa, että Jeesus sanoi paha ”epätodelliseksi”. Opin koulussa luonnontieteen oppitunnilla, että ei ole olemassa mitään sellaista kuin kylmyys. Kylmyys on kuumen puuttumista, mutta kylmyyttä ei itsessään ole olemassa. Samoin on pahan suhteen. Paha ei ole jotakin todellista, vaan pikemminkin hyvän poissaoloa. Pahasta tulee ”jotakin” vasta kun ihminen päättää olla tekemättä hyvää. Vapaaseen tahtoon liittyy valinnanvapaus ja valinta edellyttää ainakin kahta valinnan kohdetta. Silloin kun meille annettiin valta päättää tehdä hyvää – toimia Jumalan tahdon mukaisesti – tuli väistämättömäksi mahdollisuus päättää olla tekemättä hyvää ja torjua Jumalan tahto. Tämän vuoksi taivaallinen Isämme sallii hyvän ja pahan rinnakkain olon, aivan kuten luonto sallii vehnän ja rikkaruohon kasvaa rinnakkain. Joten Jumala ei luonut paha; paha on Jumalan tahdon torjumista. Pahasta tulee syntiä, kun tietoisesti ja ehdoin tahdoin torjutaan Jumala. [1693:7]

EPÄMIELLYTTÄVIEN IHMISTEN KOHTELU [1430]. Eräs Jeesuksen kanssa laivaveistämöllä työskentelevistä nuorista miehistä sanoi: ”Jos Jumalat ovat kiinnostuneita minusta, mikseivät he erota tämän työpajan julmaa ja epäoikeudenmukaista työnjohtajaa?” Jeesus vastasi: ”Koska sinä tiedät, miten olla ystävällinen ja mikä arvo on oikeudenmukaisuudella, niin ehkäpä Jumalat ovat tuoneet tämän erehtyvän miehen läbbellesi, jotta sinulla olisi tilaisuus jobdattaa hänet tälle paremmalle tielle. Ehkäpä sinä olet se suola, jonka on määrä tehdä tästä veljestä kaikkien muiden ihmisten kannalta miellyttävämpi; ellet nimittäin ole käynyt mauttomaksi.” [1430:2]

Kuinka monta kertaa huomaamme olevamme muiden ihmisten epävarmuuksien keskellä? Kuinka monta kertaa kertaa liukastumme ja lankeamme, koska annamme jonkun toisen lannistaa meidät kypsymättömyydellään ja huolillaan? Kuinka monta kertaa kuvittelemme kostavamme tuollaiselle henkilölle; suunnittelemme kaikenlaisia pahansuopia asioita, joita emme todellisuudessa koskaan tekisi?

Jeesus kiinnittää meidän huomiomme tähän ja sanoo, että jos tunnemme totuutta enemmän kuin tuo henkilö, joka meitä vetää alas, niin silloin meidän ehkäpä tulisi yrittää nostaa tuota henkilöä ylöspäin. Hän sanoo meille, että ei ole olemassa suuremmoisempaa seikkailua kuin se, että auttaa jotakuta, joka kamppailee elämänsä kanssa, ja tuo hänet hengellisen rauhan ja onnellisuuden valoon. Abraham Lincoln sanoi kerran: ”Enkö tuhoa viholliseni, kun teen heistä ystäviäni?”

Jos opiskelet vähänkin psykologiaa, havaitset monesti, että huono asenne tai ilkeä luonteenlaatu ovat todellisuudessa avunhuuto. Jeesus jatkaa sanoen: ”Ehän toki ole pelkuri, joka voisi seisoskella

rannalla katselemassa, kun uimataidoton lähimmäinen menehtyy! Kuinka paljon onkaan tämän miehen pimeydessä rämpivä sielu hänen veteen hukekuvaa ruumistaan arvokkaampi!” [1430:2]

Kenties epäoikeudenmukainen työnjohtaja tosiaankin huusi apua kuten hukkuva mies joessa. Sen jälkeen kun Jeesus oli puhunut hänen työtoverinsa kanssa, työmies heitti köyden tuolle hengellisesti hukkuvalle miehelle ja pelasti hänen elämänsä.

MIKSI VAIVAUTUA KESKUSTELEMAAN MUUKALAISTEN KANSSA ? [1431] Ganid kysyi Jeesukselta: ”Miksi käytät jatkuvasti aikaasi näihin keskusteluihin muukalaisten kanssa?” Ja Jeesus vastasi: ”Ganid, kukaan ihminen ei ole Jumalaa tuntevalle muukalainen. Kun koet löytäväsi taivaassa olevan Isän, huomaat samalla kaikkien ihmisten olevan veljiäsi, ja näyttääkö se sinusta kummalliselta, jos joku tuntuu iloitsevan vasta löydetyn veljen kohtaamisesta?” [1431:1]

Kun tiedän, että kaikki ihmiset ovat veljiäni, miksi minun on niin vaikeaa puhua heidän kanssaan Isästämme?

JUMALAN TAHTO [1431]. Minusta tuntuu, että jokainen kamppailee elämässään tämän kysymyksen kanssa. Mikä on Jumalan tahto? Mikä on Jumalan tahto minun elämäni suhteen? Onko Jumalan tahto se, että menen naimisiin tämän ihmisen kanssa, otan tämän työn tai ostan mieluummin keltaisen Mustangin kuin punaisen Corvetten? Ihmisille, jotka kamppailevat löytääkseen Jumalan, tämä on luultavasti kysymys numero yksi. Se oli erään konferenssin aiheena muutama vuosi sitten Nashvillissa, ja juuri siellä ensimmäistä kertaa minulla oli sellainen tunne, että ymmärsin Jumalan tahdon.

Emme voi tarkalleen tietää, mikä Jumalan tahto on missäkin tilanteessa, mutta me voimme kysyä itseltämme: ”Onko sanojeni ja toimieni tuloksena totuus, kauneus tai hyvyys?” Ja jos vastaus on kyllä, silloin voimme olla varmoja siitä, että toteutamme Jumalan tahtoa.

Jeesus kertoo meille, että Jumalan tahto on Jumalan toimintatapa. Tekemällä Jumalan tahto tullaan yhä enemmän Jumalan kaltaiseksi, ja Jumala on kaikkea, joka on hyvää ja kaunista ja totta. Niinpä kenties vastaus kysymykseen ”Mikä on Jumalan tahto?” voi löytyä rannekoruistamme tai T-paidoistamme, joissa on teksti: ”Mitä Jeesus tekisi?”

NUORI PELOKAS MIES [1437] Kaikilla meistä on *Urantia-kirjassa* kohtia, joiden sanomme olevan suosikkejamme, ja tämä on eräs suosikkikohtistani. Siinä kerrotaan nuoresta miehestä, joka oli luopunut elämästä ja paennut kukkuloiden yksinäisyyteen. Elämä oli ollut kovaa tälle nuorelle miehelle: hän kasvoi ilman isää ja ilmeisesti ilman ystäviäkin. Hän tunsu itsensä avuttomaksi ja arvottomaksi. Nykypäivänä se määritettäisiin masennukseksi, ja lääkkeisiin ja terapiaan käytettäisiin melkoinen määrä rahaa. Kaikki, mitä tämä nuori

mies halusi, oli se, että kaikki lähtevät pois ja jättävät hänet rauhaan – tai niin hän luuli.

Tässä on vielä yksi esimerkki siitä, miten kohdata ihmiset ja miten palvella heitä kysymyksiä esittämällä. Kun he kohtasivat, Jeesus sanoi: *”Tervehdys, ystäväiseni! Miksi näin kauniina päivänä noin alakuloisena? Jos on tapabtunut jotakin, joka huolestuttaa sinua, niin ehkäpä voin jollakin keinoin auttaa sinua. Ja minulle tuottaa joka tapauksessa todellista iloa, kun saan tarjota palveluksiani.”* [1437:1]

Nuoren miehen pelko ja hänen kielteiset tunteensa itseään kohtaan olivat syynä siihen, että hän ei välittänyt tästä ystävällisestä tervehdyksestä, mutta Jeesus yritti edelleen saada yhteyden nuoreen mieheen. Jeesus pyysi nuorelta mieheltä apua, ja vain harva ihminen, olipa hän kuinka vastahakoinen tai sulkeutunut, jättää reagoimatta avunpyyntöön. Jeesus ainoastaan kysyi nuorelta mieheltä tietä, ja niin hän tuli esiin kuorestaan, ja koska hän tunsu vuoret niin hyvin, hän esitti yksityiskohtaisen selostuksen siellä kulkevista poluista.

Se tuotti ilmeisesti nuorelle miehelle hiukan tyydytyksen tunnetta; se sai hänet tuntemaan itsensä tärkeäksi ja hänellä oli mielestään jotakin tarjottavanaan. Kun kerran hän oli antanut ohjeita Jeesukselle, Jeesus tarjoutui vastaamaan samalla mitalla. Nuori mies oli tyrmistynyt tästä tarjouksesta, luultavasti koska hän ei uskonut kenenkään välittävän tai kykenevän näkemään hänen tuskaansa, mutta Jeesus sanoi hänelle:

”Nouse ylös, ystäväni! Nouse seisomaan kuin mies! Vähäiset viholliset voivat sinua ympäröidä ja monet esteet viivyttaa, mutta tämän maailman ja universumin suuret olevaiset ja todelliset olevaiset ovat puolellasi. Aurinko nousee joka aamu tervehtimään sinua niin kuin se tervehtii mahtavinta ja menestyksekkäintä miestä, jonka maa päällään kantaa. Katso – sinä olet varrellasi vahva ja libaksiltasi väkevä – fyysinen varustuksesi on keskitasoa parempi. Se on tietenkin jotakuinkin hyödytön silloin, kun vain kyyhötät täällä nuoren kupeessa murehtimassa vastoinkäymisiäsi – todellisia ja kuviteltuja. Mutta voisit ruumiisi voimin tehdä jotakin suurta, jos rientäisit sinne, missä suuret teot odottavat tekijäänsä. Nyt koetat paeta onnetonta minuuttasi, mutta sellainen ei onnistu. Sinä itse ja elämiseesi liittyvät ongelmat ovat todellisia; et pääse niitä pakoon niin kauan kuin elät. Ja sitten vielä: sinulla on kirkas ja kyvykäs mieli.

Voimakkaalla ruumiillasi on älykäs mieli sitä ohjaamassa. Pane mielesi työhön ratkaisemaan ongelmansa. Opeta ähysi tekemään työtä hyväksesi. Kieltäydy jollaisesta, että pelko hallitsee sinua kuin jotakin ajatuksetonta eläintä. Mieleesi tulisi olla rohkeaa liittolaisesi elämän ongelmiesi ratkaisemisessa, sen sijaan että olet, kuten olet tähän asti ollut, sen vibeliäinen ja pelokas orja ja masennuksen ja tappion tunteen kablrenki.

Mutta kaikkein arvokkainta on, että todellisiin tuloksiin pääsyn potentiaaliksi on henki, joka elää sisimmässäsi ja joka kannustaa ja innoittaa mieltäsi itsensä hallitsemiseen ja ruumiin aktivoimiseen, jos tahdot päästää sen pelon kableista ja annat hengelliselle olemuksellesi sillä keinoin mahdollisuuden aloittaa elävän uskon sisältämällä väkevyydellä vapautumisesi kaikesta toimettomuuden mu-

kanaan tuomasta pabasta.

Ja silloin, ei aikaakaan, kun tämä usko kukistaa ihmisten pelon sillä, että nyt on mukana vaikuttamassa myös pakottava, uusi ja kaikkea hallitseva lähimmäisenrakkkaus, joka tulee kohta täyttämään sielusi ääriään myöten, sillä sydämessäsi on syntynyt tietoisuus siitä, että olet Jumalan lapsi.

”Tänä päivänä, poikani, sinun on määrä syntyä uudelleen, sinulle annetaan uusi asema ihmisenä, joka uskoo ja jolla on rohkeutta ja joka on Jumalan tahden antautunut ihmisten palvelemiseen. Ja kun sinusta näin tulee sisimmässäsi uudella tavalla elämään asennoitunut, tulee sinusta niin ikään uudella tavalla universumiin asennoitunut. Olet syntynyt uudelleen – syntynyt hengestä – ja tästä lähtien koko elämäsi on oleva voitokkaiden saavutusten täyttämää elämää. Sen jälkeen hankaluus vain elähdyttää sinua, pettymys kannustaa sinua eteenpäin, vaikeudet ovat sinulle vain haaste ja esteet ovat sinulle vain virkistykseksi. Nouse, nuori mies! Sano hyvästit elämälle, jota elit pelosta madellen ja pelkuruuttasi paeten. Riennä taas velvollisuuksiesi pariin ja elä liballinen elämänvaiheesi Jumalan poikana, kuolevaisena, joka on antautunut jalostavaan ihmisten palvelemiseen maan päällä ja jonka on määrä astua ylivertaiseen ja ikuiseseen Jumalan palvelemiseen ajatmuudessa.” [1437:3–1438:1]

Pyydän anteeksi sitä, että luin näin pitkän lainauksen, jonka monet teistä osaavat ulkoa, mutta se on minulle ylivertainen esimerkki Jeesuksen henkilökohtaisesta, kahdenkeskisestä ja elävästä ilmoituksesta yksittäiselle ihmiselle. Voiko ihminen nämä sanat kuultuaan tehdä muuta kuin rynnätä elämänsä seikkailussa eteenpäin? Tarvitseeko meidän kuulla enempää?

EKSYNEET LAPSET [1465] – Roomassa ollessaan Jeesus ja Ganid löysivät eräänä päivänä eksyneen lapsen ja antoivat apuaan tämän lapsen saattamiseksi takaisin kotiin. Tästä johtuen Jeesus antoi taas esimerkin ihmisen ongelmista ja siitä, kuinka ne voi ratkaista.

Jeesus sanoi, että useimmat ihmiset ovat tämän eksyneen lapsen kaltaisia. He käyttävät suuren osan ajastaan siihen, että itkevät peloissaan ja kärsivät murheissaan, kun he toden totta ovat vain vähän matkan päässä sieltä, missä on turva ja suoja, aivan kuten tämä lapsi, jota he olivat auttaneet, oli vain lyhyen matkan päässä kotoaan. Aikoina, jolloin mekin tunnemme olevamme eksyksissä ja peloissamme, isämme ei ole kaukana. Isä elää lapsen sisimmässä. Jumala on aina meidän kanssamme. Emme ole koskaan yksin. Kun tiedämme tämän, se tuo meille lohtua, mutta kuinka hauskaa onkaan auttaa toisia eksyneitä ja pelästyneitä lapsia, olivatpa he 9- tai 90-vuotiaita, löytämään takaisin kotiin.

INTIAN KASTIJÄRJESTELMÄ [1468] – Eräänä päivänä, kun he olivat ruokatauolla, Ganid, joka oli kotoisin Intiasta, kysyi Jeesukselta, mitä tämä ajatteli Intian kastijärjestelmästä, ja uskon, että tämän kysymys on sovellettavissa nykypäivän yhteiskunnankin luokkiin ja rotuihin. Jee-

sus sanoi: ”*Vaikeka ihmiset eroavat toisistaan monin tavoin, Jumalan edessä ja hengellisessä maailmassa kaikki kuolevaiset ovat yhdenvertaisia. Jumalan silmissä on olemassa vain kaksi kuolevaisten ryhmää: ne, jotka baluavat noudattaa hänen tahtoaan, ja ne, jotka eivät halua.*” [1468:3]

Meidät on mahdollista ihmisinä luokitella monilla perusteilla – älykkyys, varallisuutemme, rotumme, toimeentulomme, asennoitumisemme tai persoonallisuutemme perusteella – mutta Jumala on huolestunut ainoastaan meidän hengellisestä asemastamme – päättämekö tehdä Jumalan tahdon vai emme, ja siinä onkin kaikki, mitä meidän tulisi etsiä, kun katsomme veljiämme ja sisariamme silmiin.

YLEISET NAISET [1472] – Kun Jeesus ja Ganid kulkivat eräänä iltana meren rannalla, he törmäsivät kahteen ”yleiseen naiseen”. Ganidin käskettyä heitä menemään pois Jeesus kertoi hänelle, että vaikka hänen tarkoituksensa oli hyvä, heidän asiansa ei ollut istua oikeutta näitä naisia vastaan, sillä he eivät tunteneet olosuhteita, jotka olivat johtaneet nämä huonoille teille. Hän selitti, että jokaisen ihmismielen sisällä elää jumalallinen henki, ja koska nämä naiset olivat Jumalan lapsia, myös he olivat ihmisiä. Ainoa tapa, jonka nämä naiset olivat löytäneet ansaitakseen toimeentulonsa, oli inhimillisten halujen hyväksikäyttö, mutta he eivät varmaankaan olisi valinneet tätä tapaa, jos olosuhteet olisivat olleet toisenlaiset. Jeesukselle luonteomainen tapa oli, että hän näki ongelman, piti siitä oppitunnin ja sitä paitsi muutti jokaisen elämän paremmaksi ennen kuin taas jatkoi matkaa.

Käykäämme nyt läpi joitakin moninaisista Jeesuksen käymistä henkilökohtaisista ja kahdenkeskisistä keskusteluista.

Mylläriille hän opetti, miten totuuden jyvät jauheetaan elävän kokemuksen myllyssä niin, että jumalallisen elämän vaikeat asiat käyvät niidenkin omaksuttaviksi, jotka kuuluvat kuolevaistovereidien joukossa heikkoihin ja vähäväkisiin. Jeesus sanoi: ”*Anna totuuden maitoa niille, jotka ovat hengellisen käsityskykynsä puolesta vielä pikkuvauvoja.*” [1474:2] Meidän, jotka pystymme ymmärtämään joitakin *Urantia-kirjan* vaikeampiakin käsitteitä, tulisi löytää sellaisia tapoja, joilla voimme selittää ne yksinkertaisin ilmauksin niille, jotka ovat vasta aloittaneet opiskelun. Emmehän anna vauvalle muroja kuin vasta sen jälkeen, kun lapsi kaippaa nälkänsä jotakin muutakin kuin vain maitoa.

Roomalaiselle sadanpäällikölle hän sanoi: ”*Anna keisarille, mitkä keisarin ovat, ja Jumalalle, mitkä Jumalan ovat. Uskollisuus Jumalaa kohtaan siinä tapauksessa, että tulisit tuntemaan häntä, tekisi sinusta entistäkin lojaalimman ja uskollisemman ubrautuvuudessasi arvollisen keisarin hyväksi.*” [1474:3]

Jeesus sanoi mitralaiskultin johtajalle, että Jumala on lähettänyt henkensä elämään meidän si-

simmissämme, ja että tämä henki on johdettava kaikki totuutta rakastavat ja Jumalaa palvelevat kuolevaiset pois tästä elämästä kuoleman porttien läpi ja ylös Paratiisiin, jossa Jumala odottaa ottaakseen vastaan lapsensa. Kyseessä on Ajatuksen-suuntaaja, joka työskentelee meidän sisimmässämme meitä opastaen ja auttaen meitä löytämään taikaisin kotiin.

Epikurolaisopettajalle hän sanoi, että se mikä kaikessa ihmisen kokemuksessa on suurta, on oivaltaa tuntevansa Jumalaa, jonka henki elää sisimmässämme ja pyrkii johdattamaan meitä eteenpäin pitkällä ja miltei loputtomalla matkalla siihen saakka, kun todellakin olemme Jumalan henkilökohtaisessa läsnäolossa. Ajatuksensuuntaajamme toimii jälleen.

Kreikkalaiselle urakoitsijalle Jeesus sanoi, että niin kuin hän rakentaa ihmisten aineellisia rakennelmia, niin samoin hän kasvattaa hengellistä olemusta itselleen.

Roomalaista tuomaria hän opasti tuomitsemaan oikeudenmukaisesti ja armeliaasti, koska eräänä päivänä hänkin on pyytävä armeliaisuutta Jumalan edessä. Tuomitkoon hän niin kuin itse tahtois tulla tuomituksi, niin että häntä ohjaavat sekä lain henki että sen kirjain.

Kreikkalaisen majatalon tarjoilijattarelle, joka valitti kaikesta raskaasta työstään, Jeesus ehdotti, että hänen tulisi iloita työstään, koska hän tosiasiassa palveli Jumalaa, joka elää kaikkien niiden ihmisten sydämessä, joita hän palveli.

Kiinalaista kauppiasta Jeesus kehotti palvomaan ainoastaan Jumalaa ja muistamaan, että Isän henki elää meidän sisimmässämme ja opastaa meitä. Jos hän noudattaa sisimmässään olevan hengen johdattuksia, ei voi olla epäilystäkään siitä, että hän jatkaa matkaa tiellä, joka johtaa Jumalan löytämiseen.

Britanniasta saapuneelle totuudenetsijälle Jeesus ehdotti, että hän etsisi sisimmästään Isän henkeä. Jeesus kysyi, oliko hän koskaan keskustellut oman sielunsa hengen kanssa, ja selitti, että sellainen on vaikeaa ja tuloksena on harvoin tietoisuus onnistumisesta; mutta että tuo henki ottaa vastaan jokaisen vilpittömän yrityksen asettua yhteyteen sisällä olevan hengen kanssa. Meidän rukouksemme kuullaan aina.

Karanneelle pojalle Jeesus sanoi, että me emme pääse pakoon Jumalaa emmekä itseämme. Minne ikinä menemmekin, viemme mukamme itsemme ja sisimmässämme olevan hengen. Olemme Jumalan poikia, ja meidän tulee kohdata elämä rohkeasti ja järkevästi.

Tuomitulle rikolliselle Jeesus kertoi, että vaikka hänen kanssaihmisensä olivat tuominneet hänet syylliseksi ja määränneet, että hänen oli kuoltava, sillä ei ole mitään tekemistä hänen pelastusmah-

dollisuksiensa kanssa, jos hänen katumuksensa on aitoa, eikä se estänyt häntä saamasta osakseen oikeutta ja armoa taivaallisten oikeusistuinten edessä. Minkälainen viesti toivosta tämä onkaan meille kaikille.

Voimme lukea myös seuraavaa:

Tätä roomalaiseen maailmaan suuntautunutta matkaa tehdessään ja sen mukanaan tuomien kokemusten myötä Ihmisen Poika vei käytännöllisesti katsoen päätökseen suoraan yhteydenpitoon perustuneen koulutuksensa oman aikansa ja sukupolvensa maailman moninaisiin kansoihin tutustumisessa. Nasaretiin-paluuseensa mennessä hän oli matkustamalla tapahtuneen oppimisen välityksellä saanut kutakuinkin selville, miten ihminen eli ja miten hän järjesti olemassaolonsa Urantialla. [1424:2]

Hänen Välimeren eri puolille suuntautuneen matkansa todellinen tarkoitus oli oppia *tuntemaan ihmiset*. Jeesus halusi oppia kaiken mahdollisen tapaamistaan ihmisistä ja siitä, miten he reagoivat arkielämän tilanteisiin. Hän tapasi henkilökohtaisesti tällä matkalla satoja ihmisiä. Hän kohtasi ja rakasti kaikenlaisia ihmisiä: rikkaita ja köyhiä, ylhäisiä ja alhaisia, mustia ja valkoisia, oppineita ja oppimattomia, sivistyneitä ja sivistymättömiä, eläimellisiä ja hengellisiä, uskonnollisia ja uskonnottomia, moraalisia ja moraallittomia. Jeesus halusi myös tehdä sen, mihin kykeni, parantaakseen näiden ihmisten elämää. Näin ollen se, mikä aluksi vaikutti tavalliselta matkalta ja vähän samalta kuin se, mitä me lomillamme teemme, onkin itse asiassa eräs hänen Urantialla elämänsä elämän ja aivan varmasti ihmiskunnan historian suuremmissa tapahtumia. *Urantia-kirjassa* todetaan:

Tilannetta seuranneille paikallisuniversumin taivaallille olennoille tämä Välimeren-matka oli kaikista Jeesuksen maisista kokemuksista kiehtovin, ainakin jos ajatellaan hänen elämänuraansa tästä hetkestä hänen ristinnaulitsemisensa ja kuolemansa hetkeen. Tämä oli se lumoava vaihe, jolloin hän suoritti henkilökohtaista hoivaamista, kun kohta sen sijaan alkaisi hänen julkisen hoivansa ajanjakso. Tämän ainutlaatuisen välivaiheen teki entistäkin mielenkiintoisemmaksi se, että hän oli tuolloin vielä nasaretilainen puuseppä, kapernaumlainen veneenrakentaja, damaskoslainen kirjanoppinut; hän oli yhä Ihmisen Poika. [1424:5]

Jeesus itse oli sitä mieltä, että hänen kuuden kuukauden Roomassa-oleskelunsa oli kaikkien hänen maanpäällisen elämänsä kausien joukossa yksi arvokkaimmista ja valaisevimista, epäilemättä hänen tuolloin tapahtuneiden henkilökohtaisten kontaktiensa vuoksi. *Urantia-kirjan* lukijoina me tulemme konferensseihin ja koemme tuon saman – unohdamme nopeasti, mitä puhujat sanoivat, mutta vaalimme pitkään henkilökohtaisia kontaktejamme toisiin lukijoihin, joita tapasimme tuossa tilaisuudessa. Ja juuri tämä henkilökohtainen yhteys ja vuorovaikutus valaisee ja ylentää mieltä eniten.

Jeesuksen tässä elämänvaiheessa minuun teke-

vät suurimman vaikutuksen tulokset, jotka syntyivät henkilökohtaisesta, kahdenkeskisestä suhteesta keskitason ihmisten kanssa – hedelmä, joka oli tulosta hänen opetuksestaan ja tutkivasta mielenlaadustaan.

Laivaveistämön molemmista miehistä tuli Filippuksen perustaman seurakunnan eturivin jäseniä ja he vaikuttivat siihen, että roomalaisesta sadanpäämiehestä tuli Pietarin toiminnan tuloksesta uskova. Toinen heistä kuoli ollessaan hoivamassa juutalaisia teurastuksessa, jossa menehtyi kaksikymmentätuhatta juutalaista. [1430:3]

Jeesuksen keskustelut Mongolista saapuneen kauppiaan kanssa johtivat siihen, että tämä kauppias kertoi niistä perheelleen, ystävilleen ja liikuttavilleen. Hänen pojastaan tuli pappi ja hän levitti näitä opetuksia. Hänen työtään jatkoivat hänen poikansa ja pojanpoikansa. Minkälaisia suuria asioita tällä ilmoituksella mahtaa olla edessään Kiinassa tuon henkilökohtaisen ja kahdenkeskisen keskustelun tuloksena, jonka Jeesus kävi tämän yhden ihmisen kanssa?

Nuoresta miehestä, joka oli peloissaan, tuli Kreetan kristittyjen johtaja.

Claudius oli itsemurhan partaalla, mutta päätettyään keskustelunsa hän jatkoi elämäänsä ja hänestä tuli kynikkosaarnaaja, joka lyöttäytyi yhteen Pietarin kanssa ja julisti kristinuskoa Roomassa ja Espanjassa.

Mitä suuria asioita saattaa tapahtua, jos meillä on rohkeutta puhua ja kertoa opetuksista jollekin vieraille henkilölle? Mitä suuruuden siemeniä saattamme istuttaa, jos Jumalan kumppaneina yksinkertaisesti avaamme suumme?

Jeesuksen ruumiillinen elämä tuotti ainakin kolme tulosta. Ensinnäkin hän osoitti meille, miten meidän tulisi olla vuorovaikutuksessa tovereihimme; toiseksi hän osoitti meille meidän taivaallisen isämme rakkauden ja luonteen; kolmanneksi hän toi ilmi itselleen, isällemme ja hengellisille veljillemme sen, keitä nämä kuolevaiset olennot oikeastaan ovat ja miksi tällä planeetalla eletään tällaista elämää. Sen ansiosta he voivat ymmärtää meitä, rakastaa meitä, armahtaa meitä ja tuomita meidät oikeudenmukaisesti.

Mitä paremmin ymmärrät jotakuta, sitä enemmän rakastat häntä. Jeesuksen henkilökohtainen, kahdenkeskinen ja elävä ilmoitus yksittäiselle ihmiselle tekee mahdolliseksi sen, että ihminen ymmärtää Jumalaa ja että Jumala ymmärtää ihmistä, ja että me sen tähden rakastamme toinen toistamme kuten Jeesus rakastaa meitä.

Kun Jeesuksen oli aika päättää matka, joka oli vienyt hänet Roomaan, Ganidin isä sanoi: *”Jätän jäähyväiset suurelle opettajalle – opettajalle, joka on tehnyt meistä parempia ja auttanut meitä tuntemaan Jumalaa.”* [1481:6]

Näin päättyi Jeesuksen elämässä luku, jolle voitaisiin antaa otsikko ”Opettaja Joosuan lähetysretki”.

Kääntänyt Jouni Nurmi

Totuus ja Jumala

Kirjan *Totuus, kauneus ja hyvyys Urantia-kirjassa* 2. luku

RICHARD E. WARREN
Yhdysvallat

Jumala on ensimmäinen totuus ja viimeinen tosiasia; siksi kaikki totuus saa alkunsa hänestä, samalla kun kaikki tosiasiat ovat olemassa hänen ansiostaan. [1125:1]

Kaikki aito totuus liittyy Jumalaan, totuuden lähteeseen ja normiin. Sinulle totuus on sitä, että Isä tarvitsee kokemustasi luodessaan Korkeinta, ajallisuuden ja avaruuden kehittyvää olentoa, jonka kasvuun voit halutessasi osallistua. Mutta vielä enemmän kuin kokemustasi koko luomakunnan Jumala toivoo mitä läheisintä ja henkilökohtaisinta ystävyttäsi.

Perimmäinen totuus on se, että Isä tahtoo sinun käyttävän luovaa vapaata tahtoasi niiden ennalta olemassa olevan todellisuuden rajojen puitteissa, jotka Isä on viisaasti määrittänyt tällaiselle olemassaololle. Jos uskot Jumalan totuuteen ja jos todella haluat auttaa Korkeimman julkitulossa, olet lopulta näkevä Jumalan. Sillä välin sinulla on yliopistonasi, leikkikenttäsi ja palvelusi kohteena koko maailmankaikkeus. Ensiksi haluat kuitenkin tietää, mitä totuus on Jumalalle.

Sinulla on juuri nyt suuri joukko henkivaikuttajia siinä ruumiin, mielen ja hengen muodostamassa ainutkertaisessa kokonaisuudessa, joka olet. Nämä sisäiset vaikuttajat auttavat sinua löytämään ja elämään totuutta. Itse asiassa luomakunnan Isä elää sinussa tälläkin hetkellä samoin kuin Totuuden Henki (erityinen henki totuutta varten! Niin tärkeä se on.), ja Nebadonin Äidin seitsemän henkeä virtaavat jatkuvasti mieleesi seitsenkertaisesta lähteestään. Koko tämä sisäinen jumalallisesta lajittelusta ja ohjauksesta huolehtiva verkosto on olemassa auttaakseen sinua elämään totuutta, luomaan kauneutta ja tekemään hyvää. Nämä rakastavat vaikuttajat ovat hyväntahtoisesti liittoutuneet tarjotakseen sinulle universumin ja enimmänsä osan sen aarteista – ikuisiksi ajoiksi! Onko mitään parempaa tarjolla?

Miten suunnattoman alueen ilmoitus totuudesta kattaakaan: alkaen sielun heräämisestä tällä pyörivällä, orgaanisella, täysin itseensä sulkeutuneella planeetalla, jota sanotaan Urantiaksi, aina Absoluuttisen Totuuden rannoille ja Paratiisin Isän läsnäoloon saakka. Synnyit täällä epätäydellisyiden ääri rajoilla täydellisen tietämättömyyden tilassa, ilman mitään tietoa edes totuuden käsitteestä. Fyysisen, mielellisen ja hengellisen kasvusi myötä tulee kokemus kokemukselta jotain totuudesta, hyvydestä ja kauneudesta osaksi olemustasi.

Huolesi ja koettelemuksesi synnyttävät hengellistä arvoa (tai arvojen hylkäämistä). Paratiisiarvojen havaitseminen, oppiminen ja opettaminen jat-

kuu, kunnes aineellinen ruumiisi on kuollut ja olet riisunut sen. Silloin, kuoleman väliverhon tuolla puolen, alkaa todellinen matkasi.

Etkö ole iloinen, että vuokra-aikasi tässä ruumiissa on vain 99 vuotta (tai vähemmän)? Yhden Jumalan silmänräpäyksen ajan sinä elät, opit ja valitset elonjäämisen kiinnitettynä tilapäisesti lihalliseen ruumiiseen, joka on tarkoitettu pois heitettäväksi. Sitten saat toisen ruumiin (joka on epäilemättä kevyempää ainetta), ja tämä kierto toistuu koko matkan sisäänpäin kohti Paratiisia. Eikö totuus kuolevaisten evoluutiota koskevasta suunnitelmasta olekin huikean kaunis,

Orastava sielusi siirtyy Urantialta mansoniaan, missä jumalallinen asujain juurruttaa sinuun totuutta, kauneutta ja hyvyttä paikallisuniversumissamme – Nebadonissa – saavutettavalle täydellisyiden tasolle saakka. Varsin pian koittaa päivä, jolloin fuusion toteutuminen on mahdollista. Fuusion jälkeen aloitat jatko-opiskelijana hyvän, toden ja kauniin tutkimisen päämääränä Paratiisin täydellisyys. Millainen matka ja millaisessa universumissa!

Jumala on henki, ja niiden, jotka häntä palvovat, on palvottava häntä bengessä ja totuudessa. [1614:0]

Miten palvot Jumalaa totuudessa? Jumalan totuus on yltäkyläinen, mutta se on kätkeytyä aloittelevalta sielulta itsestäänselvyyksien muodostaman paksun verhon taakse. Jos sinulle annettaisiin tarpeeksi aikaa ja faktoja, voisit ilman ilmoitustakin päätellä, mikä on Isän universumin luonne, merkitys ja tarkoitus. Niin tehdessäsi saisit selville totuuden koko olemassaolosta. Elämäsi on täysin riippuvainen Jumalan olemassaolosta ennen sinua. Mutta totuutta Isän alkuperästä – milloin, missä ja miten –, mikäli hänellä on alkuperä, ei tunne yksikään olento koko maailmankaikkeudessa paitsi Isä itse sekä mahdollisesti Iankaikkinen Poika ja Ääretön Henki.

Niin mystistä kuin se voi ollakin, Jumala on totuus. Ilmoitettu totuus vakuuttaa, että tämä Totuuden Isä on läheisin ystäväsi, joka asuu sisimmässäsi. Eikö se olekin kaikkein paras totuus? Pääsemme epäilemättä vähitellen perille siitä, mitä totuus on Isälle, ainakin siihen määrään asti kuin kapasiteettimme Jumalan lapsina riittää. Me saamme kaikki osittaisen käsityksen absoluuttisen totuuden kokonaisuudesta niiden ainutkertaisten kokemusten kautta, joita saamme, kun matkaamme avaruuden maailmoissa, joiden suureen mosaikkiin piirrämme yhden ainoan viivan, viivan, jota kukaan muu ei ole piirtänyt. Isän totuus ilmenee

uudelleen sinussa Ajatuksensuuntaajasi kautta, kun elät hengen johdattamaa elämää. Totuus maistuu Jumalalta...

Aidon totuuden kohtaaminen vaatii suurta rohkeutta, osittainen totuus vaatii vähemmän rohkeutta, ja valheellisuuteen liittyy vähän tai ei lainkaan rohkeutta. Isä on totuus absoluuttiselta aina oman olemassaolosi tasolle saakka. Totuutta siitä, miten Jumala voi olla henkilökohtaisesti yhteydessä universaalisen perheen jokaiseen jäseneneen kaikkialla ja yhtä aikaa, ollen silti ainoa universaalinen hallitsijamme, joka johtaa universumia (täydellisesti), selitetään sanomalla, että kaikkiallisuus ja kaikkivoipaisuus ovat jumalallisia valtaoikeuksia. Tämä varustaa ne nimilapulla mutta ei selitä mitään. Jumalan totuus on kaikkein suurin mysteeri, mutta tiedät aina, että Isä on olemassa, koska sinä ja maailmankaikkeus olette olemassa. Sitä paitsi todellinen ja väräjävä Isän osanen elää sisimmässäsi tavoitellen jatkuvaa kiinteää kosketusta sinuun, rakastavaa huomiota ja ikuista ystävyyttäsi.

Totuus on, etet ole luopunut mistään saadaksesi yksilöllisen elämäsi (paitsi ehkä ikuisesta olemattomuudesta) eikä mikään muu pidätte sinua tässä ruumiissasi kuin vapaan tahtosi mukainen elämänhalu. Tähän elämänhaluun sekoittuu luultavasti rakkaus elämään, tai olet ainakin utelias näkemään, miten ruumiillistumisesi sujuu. Kuolema saattaa peittää totuuden päättymättömän elämäsi yksityiskohdista, mutta usko vakuuttaa, että jatkuva elämä on todellinen, hyvä ja kaunis, ja että se on sen hinnan arvoinen, jota sinulta voidaan siitä pyytää Urantialle saamasi lyhyen komennuksen aikana. Sinua odottavat suurenmoisemmat totuudet, jotka ovat määrättömiä ja loputtomia.

Jumala on absoluuttinen totuus. Totuutena Jumala on tiedettävissä, mutta jotta Jumalaa voisi ymmärtää, selittää, on tutkittava universumien universumin tosiasiaa. [1125:1]

Suurin ja todellisin kaikista totuuksista on Jumala. Voidaksesi ymmärtää totuuden totaalisen todellisuuden, merkityksen ja arvon oman käsityskykyisi puitteissa sinun tulee katsoa asioita Jumalan tavoin, tulla Jumalan kaltaiseksi. Jumala on totuus, mutta totuus on vain yksi Jumalan aspekteista. Voidaksesi tuntea täydellisesti Isän totuuden tulet tuntemaan ja olemaan osa elävää totuutta niin kuin vain sinä voit. Mutta haluat tietää Isästä kaiken muunkin, ennen kuin tapaat hänet henkilökohtaisesti Paratiisissa.

Haluat ehkä kiittää Jumalaa niistä lukemattomista opettajista ja vuosista, jotka hän on sinulle suonut, jotta olet voinut saavuttaa sinulta vaaditun luodun olennon täydellisyys tason. Sen jälkeen haluat palvella loputtomasti opettaen jumalallista totuutta vähemmän edistyneille veljillesi ja sisarillesi – heille, jotka etsivät yhä tietoa alkuperästään ja päämäärästään Isän hyvässä, totuudellisessa ja kauniissa universumissa.

Jos Jumala on kaiken totuuden, persoonallisuuden, arvon, merkityksen ja tarkoituksen lähde,

silloin totuus on sinulle henkilökohtaisesti sitä, millainen suhde sinulla on Isään hengellisellä ja henkilökohtaisella tasolla. Kaikki aito totuus-todellisuus on tavalla tai toisella tekemisissä Isän kanssa. Tämä on yleisesti tunnustettu tosiasia totuuden yhteydestä Jumalaan. Jos Jumala on totuus ja sinä olet Jumalan lapsi, mitä totuus on sinulle?

Mikä tahansa käsitys sinulla onkin totuudesta, se ei merkitse yksitoikkoista universumia. Ajallisuudellinen kosmos luotiin sinun koulutustasi ja löytöretkiäsi varten; siellä opit, kasvat ja edistyt hengellisyydessä, palvelussa, viisaudessa, tiedoissa ja totuuden levittämisessä Jumalan tavoin. Universumi on tehty siten, että voit lopulta löytää totuuden ja elää totuutta, mutta se vaatii ponnistelua. Ei mitään kiirettä, ei murhetta, sillä pääset jokaiseen saavuttamisen arvoiseen päämäärään, jos joka päivä hellittämättä ja innokkaasti pyydät neuvoa totuudellisesti vastaavalla mekanismiltasi, joka myös Totuuden Henkenä tunnetaan.

Tämä Totuuden Henki on Isän absoluuttinen totuus mukautettuna tämän kosmoksenkolkkan hengellisiin tarpeisiin. Totuuden Henki tuli Jeesuksen tilalle; se on hänen pysyvä lahjansa, joka annettiin koko Nebadonille, kun hänen inkarnaationsa Urantialla oli päättynyt. Sinulla on suora linja jumalalliseen totuuteen ja hyvyttä valaiseva valo, mikä tekee sinusta potentiaalisen uuden ja kestävä kauneuden luoja – ajan ja avaruuden eloonjäävän lapsen.

Käsitettyäsi oman roolisi tässä luovassa, energisessä ja hengen johtamassa universumissa sekä oivallettuasi sen totuuden, että sinulla on elävä suhde sisimmässäsi asuvaan jumalalliseen Paratiisiin Isään, voisit hyvin kysyä: ”Millaista totuuden, hyvyyden ja kauneuden ymmärtämistä minulta vaaditaan tämän lyhyen ruumiillisen elämäni aikana voidakseni tuottaa sielun, joka kestää matkan totuuden Jumalan luo? Mikä on elämisen ja toimimisen totuus minulle henkilökohtaisesti? Miten totuutta voi elää?”

Totuus ei ole sanoin määriteltävissä; se on määriteltävissä vain elämällä. [1459:2]

Jos elät totuutta, elät todella. Jos yrität rajoittaa totuutta, seurauksena on pian pysähtyneisyys. Isän totuus on liikkuva, taipuisa ja elävä, kun taas dogmi on staattinen, taipumaton ja kuollut. Totuuden palasista voidaan kokemuksen kautta koota kuva osatotuudesta, mutta vain Jumala on absoluuttinen totuus. Jumala on väärentämätön totuus. Mutta älä unohda, että hän on vielä enemmän.

Kun *Urantia-kirjan* lukujen laatijat julistavat, että ”Jumala on totuus”, he haluavat sinun myös tajuavan, että Jumala on paljon, paljon enemmän kuin totuus. Jumala on hyvä, mutta hyvyys ei ole Jumala. Jumala on kauneus, mutta kauneus ei ole Jumala. Pystytkö näkemään näiden tosiasioiden perusteella totuuden Jumalan moniulotteisesta luonteesta ja olemuksesta? Isä voi yhdistää totuuden, kauneuden ja hyvyyden saumattomaksi, henkilökohtaiseksi ja rakastavaksi samanaikaiseksi

yhteydenpidoksi koko universumiperheeseen. Mil-laista mahtaisikaan olla – niin kuin Jumala on – koko totuus ja koko ajan absoluuttisen täydellisenä? Miten sinä Isä suunnittelit ja personoit totuuden, kauneuden, hyvyyden ja universumin!?

On totuus, että Jumala haluaa sinun elävän. Isä ei halua yhdenkään ihmisen kuolevan vaan pikem-minkin, että hänestä tulee liikkeessä oleva rakkaus, jota ohjaa totuuden elävä valo – valo, joka kiertää

iäti jumalallisessa sydämessä ja virtaa sieltä univer-sumien universumin jokaiseen soppeen, jopa Urantian lasten luo.

Totuus on elävää; Totuuden Henki johtaa valkeuden lapsia iäti hengellisen todellisuuden ja jumalallisen palvele-misen uusiin maailmoihin. [1917:3]

Kääntänyt Leena Kari

Miten Jumala puhuu – tiedemies esittää todistusaineistoa uskon puolesta

SEPPO KANERVA

Suomi

Jokainen ihminen tietää periaatteessa, että Jumala on; tietää Jumalan olevaksi. Jumalan olemassaolon tietäminen ei ole muun tietämisen kaltaista, sillä se ei ole empiiristä eli havaintoihin perustuvaa tietoa. Jumalan olemassaolon tietämistä kutsutaan uskoksi. Tämä usko ei synny spontaanisti.* Tämä tieto on lahja Jumalalta, usko on Jumalan antama lahja**.

Kun ihminen alkaa toimia saamansa tiedon innoittamana, kun hän alkaa mielessään (joka koostu järjestä ja tunteista) sitä ajatella, eritellä ja tehdä siitä johtopäätöksiä, ponnistelun tuloksena syntyy uskonto, uskomusjärjestelmä. Uskonto on evoluution alaista; se kehittyy. Kaikki tämä on Jumalan tahdon mukaista, sillä evoluutio on Jumalan säätämä. Ihminen on satojentuhansien vuosien ajan kehitellyt uskontoaan, mutta biologisen evoluution tavoin myös uskonnon evoluutio on hidasta ja vitkaista, jopa niin että vuosituhansiin ei tapahdu mitään kehitystä. Koska uskonto on kautta aikojen mielletty yhteisöä ja yhteiskuntaa vaukauttavaksi tekijäksi kaiken muutoksen ja melskeen keskellä, sen ei ole pitkään aikaan edes sallittu muuttuvan ja kehittyvän, sillä kaiken pitää olla ja kaikki pitää tehdä niin kuin se on isiltä perittyä on aina ollut ja tehty – muuttumatonta ja vakaata. Uskonnollista evoluutiota kuitenkin joudutetaan aika ajoin annettavilla revelaatioilla, ihmistä korkeammalta taholta annetuilla ilmoituksilla. Ihmisen järkeilyyn pohjautuvien eli evoluutionvaraisten uskontojen ja teologioiden yhteisenä piirteenä on niiden todellisuutta vastaamaton jumalakäsitys. Alkukantaisia monijumalaisia uskontoja unohtamatta myös yksijumalaisten uskontojen teologinen jumala on ensinnäkin ristiriitainen ja jakautunut, perin juurin pieni, pikkusieluinen, usein julma, rankaiseva, sääntöjä ja lakeja asettava ja niiden rikkomisesta kadotukseen tuomitseva. Yksikään olemassa oleva järjestynyt uskonto ei ymmärrä Jumalan suuruutta (vaikka saattavatkin kutsua häntä Kaikkivaltiaaksi), kaikenkattavuutta***, monitahoisuutta, monipersonaisuutta. Uskontojen Jumala on vain jumala, vaikka todellisuudessa Jumala on myös jumaluus ja jumalallisuus lukemattomine jumalallisine persoonallisuuksineen ja per-

soonineen. Ajaton ja avaruudeton Jumala on erotamattomasti eksistentiaalinen, evolutionaarinen, kokemuksellinen, absoluuttinen, ali-absoluuttinen, infiniittinen, finiittinen, alkuperäinen ja niin edelleen. Revelaatioista huolimatta uskonnot eivät ole kehittyneet riittävästi toimiakseen ihmiskunnan ajattelijoiden ja älymystön odotuksia vastaavasti.

On näin ollen helppo ymmärtää, miksi Richard Dawkinin kaltaiset ajattelijat ja älyköt hylkäävät evoluutionvaraiset uskonnot ja kiistävät jopa Jumalan olemassaolon. He eivät voi löytää järjestyneistä uskonnoista selkeää vastausta kysymyksiinsä, ja niin he turvautuvat muunlaisiin vastauksiin ja selityksiin. Tieteellinen, tieteellisesti ”todistettu”, olemassaolon selitys on se, mihin he useimmin turvautuvat. Sitä voidaan täydestä syystä kutsua tieteisuskoksi. Tältä pohjalta he arvostelevat – syystä kyllä – olemassa olevia uskontoja ja päättelevät niiden olevan harhaisia ja hylättäviä. Ulottaessaan tieteelliset tutkimusmenetelmät ja järkeilyn uskonnon alueelle, intellektuellit ja tiedemiehet astuvat alueelle, jolla sellaiset menetelmät eivät päde. *Järkeily on tieteiden käyttämä ymmärtämismenetelmä, usko on uskonnon ymmärrysmenetelmä [1136:2].*

Uskonnon (varsinkaan henkilökohtaisen uskonnon) ja tieteen välillä ei kuitenkaan pitäisi olla ristiriitaa. Tiede voi auttaa uskontoa puhdistamaan järjettömistä ja selkeästi tosiasiainvastaisista näkemyksistään ja dogmeistaan. *Uskonto ei ole järjen tuote, mutta sisältä käsin tarkasteltuna se on täysin järjestälistä [1104:4]. Tiedettä ylläpitää järki, uskontoa usko. Vaikkei uskonto järkeen perustukaan, se on kuitenkin järjestälistä; vaikka se onkin logiikasta riippumatonta, vankka logiikka sitä kuitenkin rohkaisee. Uskontoa ei voi ravita edes ihanteellinen filosofia, vaan itse asiassa uskonto on tieteen ohella juuri tällaisen filosofian lähde. Uskoa, ihmisen uskonnollista ymmärrystä, voi varmuudella ohjata vain ilmoitus, sitä voi varmuudella kohottaa vain kuolevaisen omakohtainen kokemus yhdessä henkeä olevan Jumalan suuntaajaläsnäolon kanssa [1137:6].*

Tohtori Francis Collins on maailman eturivin tiedemiehiä. Collins on kemisti, fyysikko ja lääkäri, sekä kemian että lääketieteen tohtori. Hän johti sitä yli 2000 tiedemiehestä koostunutta ja kahdek-

sassa maassa toiminutta ryhmää, joka kymmenvuotisen tutkimustyön päätteeksi julkisti Valkoisessa talossa 26.6.2000 järjestetyssä juhlatilaisuudessa ihmisen genomini (***) rakenteen. Genomi on ihmisen kaikista DNA:sta koostuva perimän koodi. Koodia voi luonnehtia tekstiksi, jonka pituus on kolmemiljardia kirjainta. Kirjaimia on neljänlaisia, ja ne esiintyvät tietyssä, nyt selvitettyssä järjestyksessä. Jokainen ihmisen solu sisältää tämän informaation. Jos nämä kirjaimet painettaisiin kirjaan yhdentoista pisteen fontilla ja sidottaisiin niteiksi, kirja olisi 170 metriä eli kaksi ja puoli kertaa Stadionin tornin korkuinen paperitorni. Tällainen informaatioaines siis sisältyy ihmisen jokaiseen soluun. Tohtori Collins ei usko, että kyseinen koodi on syntynyt sattumalta. Tiedemiehelle epätyypilliseen tapaan Collins uskoo, että koodi on Jumalan laatima; se on kartta, jonka mukaan ihminen rakentuu. Genomin selvittämisen julkistamistilaisuudessa Collins huolehti siitä, että presidentti Clinton luonnehti genomia Jumalan laatimaksi kartaksi, jonka mukaan ihminen rakentuu. Genomi on yksi tapa, jolla Jumala puhuu; se on Jumalan kieltä.

Tohtori Collins kertoo ihmisen ja muiden organismien genomeista ja niiden rakenteen selvittelyrakasta sekä yleensäkin työstään biologina ja lääkärimäisenä viime vuonna julkaisemassaan teoksessa *The Language of God – A Scientist Presents Evidence for Belief*, Free Press, New York, 2006. Kirjansa esipuheessa hän arvelee, että monet hämmästellevät sitä seikkaa, että hän, tiukasti tieteellisiin menetelmiin pitäytyvä tiedemies on, samalla myös vakaasti transsendenttiseen (aineellisen olemassaolon ylittävään) Jumalaan uskova ihminen. Hänen kirjansa tarkoituksena on osoittaa, että usko Jumalaan voi olla täysin rationaalinen, järjellinen, valinta ja että uskon periaatteet ovat itse asiassa tieteen periaatteita täydentäviä. Collins osoittaa tieteen ateistisuuden puolesta puhuvien tiedemiesten – muiden muassa Richard Dawkinin nimeltä mainiten – olevan eksyksissä ja yksisilmäisiä.

Collins hylkää puhtaan darvinismin samoin kuin niin kutsutun kreationismin (opin, jonka mukaan Jumala loi kaikki niin kuin Raamatussa kerrotaan), mutta myös Intelliget Design -teorian (teoria, jonka mukaan elollisuus on ilmaantunut älyllisen suunnittelun tuloksena). Niiden sijasta hän esittää kirjassaan perustelut ja argumentit ”teistisen evoluution” puolesta. Teistinen evoluutio on hänen mukaansa vakavasti otettavien ja samalla uskonsa säilyttäneiden biologisten keskuudessa vallalla oleva positio ja käsitys. Teistisen evoluutiokäsityksen piirissä esiintyy jonkin verran toisistaan poikkeavia näkemyksiä, mutta tyyppisimmillään teistinen evoluutiokäsitys koostuu seuraavista argumenteista:

1. *Maailmankaikkeus ilmaantui tyhjiydestä noin 14 miljardia vuotta sitten.*

(Näkemyks on revelaation mukaan väärä. Mainittakoon esimerkkinä, että Nabadonin Mikael aloitti paikallisuniversumimme orga-

nisoinnin 400 miljardia vuotta sitten.)

2. *Väitteen suunnattomista epätodennäköisyyksistä huolimatta näyttää siltä, että maailmankaikkeuden ominaisuudet on viritetty nimenomaan tuottamaan elämää.*

(Näkemyks on oikea.)

3. *Vaiikkei edelleenkään tunneta täsmälleen sitä mekanismia, jonka kautta elämä maailmassamme sai alkunsa, on kuitenkin selvää, että kun elämä ilmaantui, evoluutioprosessi ja luonnonvalinta mahdollistivat biologisen diversiteetin (monimuotoisuuden) ja kompleksisuuden (mutkikkeuden) kehittymisen erittäin pitkien ajanjaksojen kuluessa.*

(Näkemyks on oikea; mutta on täsmennettävä, evoluutio oli koodattuna jo siihen ”ituplasmaan”, joka maailmassamme istutettiin kolmeen eri kohtaan.)

4. *Kun evoluutio oli saatu liikkeelle, mitään erityistä yliluonnollista asioihin puuttumista ei enää tarvittu.*

(Näkemyks on pienin varauksin oikea.)

5. *Ihmiset ovat osa tätä prosessia, ja ihmisellä ja suurapinoilla on yhteiset esivanhemmat.*

(Näkemyks on oikea.)

6. *Mutta ihmiset ovat kuitenkin myös ainutlaatuisia tavoilla, jotka kyseenalaistavat evoluutioperusteisen selityksen ja näyttävät osoittavan hengellisen olemuksen suuntaan. Tätä osoittavat muun muassa moraalilain (tieto oikeasta ja väärästä) olemassaolo ja Jumalan etsintä, jotka ovat luonnehtineet ihmisen kulttuureja kautta historian.* [Collins, s. 200]

(Näkemyks on oikea.)

Collins kirjoittaa: *Jumala, joka ei ole ajan eikä avaruuden rajoittama, loi maailmankaikkeuden ja sääti sitä hallitsevat luonnonlait. Tavoitteenaan tämän muutoin steriilin maailmankaikkeuden kansoittaminen elävillä olennoilla Jumalan valintana oli elegantti evoluutiomekanismi kaikenlaisten mikrobien, kasvien ja eläinten kehittämiseksi. Erityisen merkillepantavaa on, että Jumala valitsi nimenomaan saman mekanismin saattaakseen olemassa oleviksi luodut olennot, joilla olisi äly, tieto oikeasta ja väärästä ja halu etsiä kumppanuussuhteeseen Hänen kanssaan.* [Collins, s.200]

Collins on sitä mieltä, että mitään todistetta Jumalan reaalisuudesta ei tietenkään voi esittää, mutta on lukemattomia seikkoja jotka indisiinomaisesti puhuvat sellaisen realiteetin puolesta. Evoluutio on yksi tällainen indiisi (epäsuora näyttö). Se on yksi tapa, jolla Jumala puhuu.

*) *Edes tätä pelastavaa uskoa ette saa itsestänne; sekin on Jumalan lahja.* [1610:2]

**) *usko, Jumalan lahja,* [1537:4].

**) *”hänessä me kaikki elämme ja liikumme ja olemme”* [29:6]

****) **Genomi** on organismin koko perintöaines, joka on koodattu DNA:han. Se sisältää geenien lisäksi ne DNA-ketjun osat, jotka eivät koodaa proteiinisynteesiä. Myös mitokondrioilla ja viherhiukkasilla on genomi. [Wikipedia]

KANSAINVÄLINEN URANTIA-YHDISTYS
JOURNAL

TILAUSHINNAT

UAI Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-iaa.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €
Irtonumerot: 4,50 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille UAI Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

Journal ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat Journalin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. Journal ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka Journal pyrkii toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset Muutokset. Journal on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa Yhteyttä Journaliin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista Journalissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Urantia Association International Journalille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset Journalin Chicagon-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <skelly@wtmi.net>.

Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai UAI Journalista, ota yhteyttä Journalin Chicagon-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai UAI Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on runsaasti väkuvia, jotka on jätetty pois suomenoksesta.

UAI Journal
559 West Diversey # 351
Chicago IL 60614
USA